

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אסף זגורי

התובעת בתמ"ש 4046-05-12 ל.מ.
הנתבעת בתמ"ש 42240-10-14 ע"י ב"כ עוה"ד סלים קובטי

נגד

הנתבע בתמ"ש 4046-05-12 א.מ.
התובע בתמ"ש 42240-10-14

פסק דין

בתביעת אשה לאיזון משאבים טוען האיש להסכמות בדבר הפרדה רכושית מוחלטת זמן רב קודם
הגירושין, וכן לקיזוז כל סכום המגיע לאשה במסגרת איזון המשאבים מתוך הפיצוי המגיע לו בגין
נזקיו שנגרמו לו בשל עיכוב בהתרת הנישואין ובשל ניאופה בו. במקביל, הוא מגיש תביעה לפיצוי
על סך 1,000,000 ₪ לצרכי אגרה בשל הניאוף, סרבנות גירושין ועילות חוזיות ונזיקיות נוספות.
תביעת האיש מחייבת אמירה וקביעה שיפוטית חד משמעית ולפיה: תביעה לפיצוי בגין ניאוף
דינה להידחות על הסף, לאור הפסיקה בע"א 8489/12 בין אם העילה היא נזיקית ובין אם העילה
החוזית וזאת הן מטעמי מדיניות שיפוטית והן מטעמי חוסר תם לב מקום שהיא מוגשת במקביל
או לאחר הגשת תביעה לאיזון משאבים שמגיש בן הזוג האחר ובכוונה להשפיע על בסיס האיזון
ולהחמיק "בדלת האחורית" שיקולי "אשם" בפגיעת הקשר.

כך גם דין הניסיון לאזן בפועל את כספי החשבון המשותף באופן לא שוויוני בעת שיאו של המשבר
ביחסים מטעמי "ענישה" של האשה דינו להידחות ויש לאזן הכספים בחלקים שווים.

א. הרקע וטענות הצדדים:

1. שתי תביעות מונחות בפני בית המשפט כאמור בכותרת, האחת היא תביעה לאיזון משאבים
שהגישה האשה והשנייה היא תביעה כספית לפיצוי שהגיש האיש. אפתח בבחינת המבוקש
והנטען בכל אחת מהתביעות וזאת בקליפת אגוז.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 הצדדים שניהם נוצרים קתולים שבאו בברית הנישואין בכנסייה הקתולית – מלכת בנצרת
2 ביום 21/9/2002 וכתוצאה מקשר נישואין זה נולד להם בנם יחידם, פלוני וזאת ביום
3 21/2/2004. בעת הנישואין עבדה התובעת כשכירה בבנק הפועלים ב*** טבעון ואילו הנתבע
4 עבד כעורך דין שכיר. הצדדים לא רכשו נכסי מקרקעין במהלך חייהם המשותפים וגרו
5 יחדיו בדירה מעל בית הורי הנתבע ב*** וזאת עד למועד הקרע ביניהם. נכסי הצדדים הם
6 בעיקר כספים בחשבונות בנקים, קרנות השתלמות וזכויות סוציאליות וכן פרטי מיטלטלין
7 שנרכשו בשלב מסויים.
8
9 יושם אל לב, כי הנתבע צירף את התובעת כשותפה מלאה בחשבון הבנק שלו לאחר
10 הנישואין וזאת עד לחודש אפריל 2006 שאז חל קרע חמור ביחסי הצדדים לאור טענת
11 הנתבע, כי אשתו מקיימת קשר עם גבר אחר מחוץ לנישואין. לדבריו באותה עת הם גם
12 הפסיקו השיתוף בחשבון המשותף תוך שחילקו בהסכמה את הכספים שבו ומאותו מועד
13 ואילך התנהלו מבחינה כלכלית באופן שכל צד עם כספיו, זכויותיו וחשבונותיו ללא שיתוף
14 או כוונת שיתוף. אין חולק, כי בחודש 10/2008 נפרדו הצדדים פרידה פיזית.
15
16 הצדדים ערכו הסכם בעניין משמורת ומזונות בנם הקטין ביום 9/4/2009 והצהירו בגדרו, כי
17 דרכיהם נפרדו בתחילת חודש 10/2008. ההסכם אושר בידי כב' השופט סארי ג'יוסי וקיבל
18 תוקף של פסק דין.
19
20 בשנת 2011 הוגשו הליכים נוספים והדדיים בין הצדדים בעניין שינוי משמורת הקטין בעניין
21 צווי הגנה. החל משנת 2012 החלו להתברר בבית המשפט גם העניינים הרכושיים והכספיים
22 בהם נדון כעת.
23
24 התובעת (להלן: "האישה") הגישה בתמ"ש 4046-05-12 תביעה לפירוק שיתוף ואיזון
25 משאבים כנגד הנתבע (להלן: "האיש") ביום 2.5.12 ובגדרה טענה, כי בחודש 10/2008 נפרדו
26 היא והנתבע לאחר שגורשה על ידו, אך חזרה לחיות עמו ולקיים אורח חיים של בני זוג ללא
27 מגורים תחת קורת גג אחת החל מחודש 12/09, כאשר בחודש 4/2010 שכרו הצדדים דירה
28 בשכונת *** וריהטו אותה בריהוט חדש. דא עקא, שלטענתה בחודש 8/2010 בהחלטה חד
29 צדדי של האיש הוא החליט לעזוב את הדירה ולצאת במסע נקמה כנגדה וכנגד בני
30 משפחתה. לפיכך, היא טענה כי בשעה שהצדדים פרודים ללא סיכוי לשיקום החיים
31 המשותפים, יש לאזן את כל המשאבים שצברו במהלך הנישואין וחלקם בחלקים שווים.
32 במסגרת הסעדים שפורטו בתביעה, עתרה האישה לקבל מחצית מזכויות הדירה ב*** על כל
33 הריהוט והציוד שבה הרשומה על שם אם האיש וכן מחצית מכל המיטלטלין והכספים
34 שנצברו על שם האיש. עוד עתרה לחייב את האיש לשלם חלק מדמי השכירות בגין הדירה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 השכורה, חלק מעלויות הריהוט, וכן למסור לה חפצים אישיים שונים. בנוסף ביקשה לקבל
2 מחצית מהמוניטין האישי שצבר האיש במהלך הנישואין.
3
- 4 .7 האיש התנגד לתביעה מכל וכל וטען, כי הלכה למעשה הצדדים נפרדו באופן סופי באמצע
5 שנת 2006 (ולכל המאוחר בחודש 10/2008), הפרידו את החשבון המשותף עוד בשנת 2006
6 כך שהאישה קיבלה ממנו 50,000 ₪ והוא את היתרה (220,000 ₪) ולא קיימו מאותה נקודת
7 זמן ואילך, כל שיתוף בפן הכלכלי רכושי ועל כן אין כל נכסים משותפים שצריך לאזן. יש
8 להוסיף, כי אכן האיש מודה שחתם על חוזה שכירות יחד עם האישה בחודש אפריל 2010
9 והסכים להשתתף בעלויות הריהוט ובתשלום דמי השכירות אך לא הסכים לגור עם האישה
10 באותה דירה והצדדים המשיכו להתנהל על פי הפרדה רכושית שהחלה באמצע שנת 2006,
11 קרי המשיכו לחיות בפירוד ובחודש 9/2010 כאשר נודע לו, כי האישה חזרה לקיים קשר עם
12 מאהב, החליט להפסיק עמה את הקשר באופן סופי ולהתנתק ממנה. האיש טוען כי הקרע
13 החל עוד באמצע שנת 2006 ועל כן אין כל חלק או תרומה לקשר הנישואין למוניטין שצבר,
14 ככל שצבר, האיש בין אם במסגרת עריכת הדין ובין אם במסגרת לימודי ראיית חשבון
15 שהחל בשנת 2006. בנוסף הגישה האישה תלונה במשטרה כנגד האיש ולדבריו הדבר פגע
16 במוניטין שלו ובעיסוק שלו ועל כך יש לחייב את האישה ולא לתת לה פרס בדמות מחצית
17 המוניטין שצבר. האיש מוסיף, עוד, כי יש להחיל את הוראות סעיף 8 לחוק יחסי ממון בין
18 בני זוג ולהתחשב באשם האשה בגירושין, בניאוף, במצגי השווא וביתר התנהגויותיה כמו גן
19 בנזקים שגרמו לו.
- 20
- 21 .8 אחת מנקודות המחלוקת המרכזיות נשוא תביעתה של האשה לאיזון המשאבים הייתה
22 שאלת המועד הקובע שממנו ואילך שוב לא היה שיתוף. שאלה זו חשובה הייתה הואיל
23 והמענה עליה משנה באופן משמעותי את מסת הכספים שיש לאזן בין הצדדים. עניין זה
24 יידון בהמשך.
25
- 26 .9 האיש לא הסתפק בטענות אלו בכתב ההגנה בפני התביעה של האשה לאיזון המשאבים,
27 אלא הגיש תביעה מטעמו במסגרת תמ"ש 42240-10-14 ובה עתר לחייב את האשה לשלם לו
28 סך של 1,000,000 ₪ מכח דיני החוזים, דיני עשיית עושר ולא במשפט ודיני הנזיקין כאשר
29 עיקר טענתו הוא שהאישה תוך כדי עשיית מעשה תרמית והונאה השיגה הסכמתו להינשא
30 לה בנישואין קתוליים שקשה מאוד להתירם, הכל תוך הצגת מצגי שווא והסתרת קשר
31 שהיה לה עם מאהב מבוגר ממנה בשם פלמוני. לדבריו קשר זה היה קיים עוד מתקופת
32 האירוסין, דרך הנישואין וכלל מאות שיחות טלפוניות ואף מגעים מיניים בין השניים. האיש
33 מוסיף בתביעתו זו, כי גם כאשר נודע מעשה התרמית לאיש במהלך הנישואין, היא סירבה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 להתיר את הנישואין והחזיקה בו (באיש) כבן ערובה ועל כן מגיע לו גם פיצוי לא רק בגין
2 הבגידה, הניאוף התרמית ומצגי השווא אלא גם בשל הסירוב להתיר את הנישואין.
3 10. האיש העמיד התביעה על סך 1,000,000 ₪ לצרכי אגרה אך טען, כי נזקיו כבדים הרבה
4 יותר; בסעיף 60 לכתב התביעה העריך האיש את נזקיו בגין טקס הנישואין והאירוסין בסך
5 200,000 ₪, נזקיו בגין הסכמתו לשתף את האישה בהכנסותיו ומתן תמיכה כלכלית לה בסך
6 300,000 ₪, וכן טען כי הוא זכאי לקיזוז ולפיצוי בגין כל סכום בו יחויב בתביעה הרכושית
7 שהגישה כנגדו. עוד טען לעוגמת נפש בסך 300,000 ₪, לעזרת צדדי ג' בביצוע מטלות הבית
8 וטיפול בילד בסך 350,000 ₪ לפגיעה בשמו הטוב, בכבודו ובמוניטין בסך 200,000 ₪
9 ולהוצאות משפט בסך 150,000 ₪. עוד טען האיש, כי בגין סרבנות הקשר מאז 10/2008 ועד
10 הגשת התביעה, מגיעים לו 900,000 ₪ לפי תחשיב של 150,000 ₪ לשנה ועוד טען כי בשל
11 הפגיעה בסיכויו להינשא מחדש בהיותו בן 41 בעת הגשת התביעה, הוא זכאי לפיצוי בסך
12 1,000,000 ₪. בסיכום הדברים טען כי נזקיו נאמדים בסך 3,400,000 ₪ אך הוא מעמיד את
13 התביעה משיקולי אגרה על סך 1,000,000 ₪ ש"ח בלבד בתוספת פיצוי על סך 150,000 ₪ לכל
14 שנה נוספת בה תעמוד האישה בסירובה לשחרר אותו מקשר נישואין עמו לאחר הגשת
15 התביעה.
16
17 11. האשה ביקשה לדחות על הסף את התביעה הכספית של האיש וזאת בהסתמך על פסיקת
18 בית המשפט העליון בע"א 8489-12 פלוני נ' פלוני, שם נדחתה באופן מפורש עוולת הניאוף
19 ביחסים בין בני זוג בטעמים של מדיניות משפטית. האשה הכחישה לגופן את כל טענות
20 הניאוף והבגידה שהועלו כנגדה, כאשר לדבריה היא זאת שהיתה נתונה לאיומים ואלימות
21 פיזית, כספית וחברתית מצד האיש והוסיפה כי התביעה לא נועדה אלא להפעיל עליה לחץ
22 לווותר על דרישותיה במסגרת תביעה לאיזון משאבים.
23
24 12. מטעמי נוחות תכונה התביעה שהגישה האשה "תביעת איזון המשאבים" ואילו התביעה
25 שהגיש האיש תכונה "התביעה הכספית".
26
27 **ב. הליכי ביניים רלבנטיים ואינספור נסיונות פשרה:**
28
29 13. פסק דין זה יסתיים לא רק בתוצאה אופרטיבית מבחינת התביעות ההדדיות אלא גם בחיוב
30 בהוצאות, לרבות הוצאות לטובת אוצר המדינה. פסיקת הוצאות מסוג זה מתחייבת נוכח
31 השקעת זמן שיפוטי רב של בית המשפט בהליכים שלפניו, השקעת זמן מיותרת לכאורה
32 שניתן היה לחסוך אותה אילו היה נכון האיש להצעות פשרה של האשה ושל בית המשפט
33 ואילו היה נמנע מהגשת הליכי סרק דוגמת התביעה הכספית והתעקשות לבררה. חשוב
34 לומר, לא כל סכסוך משפחתי אמור להסתיים בפשרה או בהסכם, הגם שלכאורה זו דרך

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 המלך ליישב סכסוך, בעיקר כאשר היחסים נמשכים (הורים לילד משותף). אך כאשר מדובר
2 בסכסוך שבו שני הצדדים מביעים לכאורה הסכמה לסילוק טענות הדדי כולל על דרך
3 הפשרה, מספר פעמים במספר הזדמנויות ובסופו של יום חוזרים בהם מטעמים לא
4 ענייניים, ותוצאת ההתדיינות דומה לתוצאת הפשרה שהוצעה, הרי כי אז, יש בהכרח מקום
5 לבטא את בזבוז הזמן השיפוטי המשוער באמצעות מכשיר פסיקת הוצאות.
6
- 7 אין ספק, כי בהליכים משפטיים בין בני זוג ואו בין בני משפחה, פעמים רבות, הרגש מאפיל .14
8 לעתים על הרציונל. בדיוק מטעמים אלה, חשובה נוכחות, מעורבות ושותפות של עורכי דין
9 המתמחים בענייני המשפחה והיודעים לשקול סיכויים וסיכונים, לא רק בפן המשפטי אלא
10 גם בפן המשפחתי. במקרה שלפניי, האיש עצמו הינו עורך דין במקצועו ולכן לא הייתה לו
11 כל מניעה או מחסום מלהשקיע שעות עבודה רבות מצדו בהגשת אינספור כתבי טענות,
12 בקשות, בקשות רשות ערעור לשם ניהול ההליכים במטרה להתיש את האשה ולעכב המגיע
13 לה על פי הדין. אין ספק, כי אילו היה האיש נדרש לשלם לעורך דין אחר שכר טרחה עבור
14 כל הכתבים והזמן שנדרשו לטפל בהליכים, היה חוכך בדעתו אם לעשות כן יותר מפעם
15 אחת. זאת ועוד, ברוב ההליך לא היה האיש מיוצג אלא ייצג עצמו, וכך נמצא כי שיקולי רגש
16 ורציונל התערבבו להם והדבר בולט בהתנהלות הדיונית הכוללת. הדבר היקשה מאוד על
17 סיום ההליכים על דרך הפשרה בשלבים מוקדמים הרבה יותר מהשלב הנוכחי. ניכר, כי
18 האיש היה ועודנו חדור מטרה לבייש את האשה באמצעות בירור התביעה הכספית ובשיטת
19 "מצליח" מנסה אולי להפחית מהסכומים שהוא אמור לשלם לה. אבאר כעת המאמצים של
20 בית המשפט לקדם ההליך לכיווני הסכם פשרה כדי להמחיש האמור לעיל בייחוד נוכח
21 העובדה שתוצאתו הסופית של פסק הדין יכולה הייתה להיות טובה יותר לצדדים אילו היו
22 פועלים על פי הסדרי פשרה בהליכים מוקדמים של ההליכים.
23
- 24 כאמור, במסגרת ההליכים שבפניי הועלו מטעם בית המשפט מספר לא מבוטל של הצעות .15
25 פשרה לסיום ההליכים באופן שייתר הוצאות רבות לצדדים ואת הצורך בהכרעה שיפוטית.
26 לכאורה בכפוף לתשלום האיש לאשה סך כספי מסוים הדומה מאוד לתוצאת פסק הדין
27 בתביעה הרכושית (בגין הפרשי מחצית החשבון המשותף שהוא גולת הכותרת של התביעה
28 הרכושית), יכולים היו הצדדים לסיים ההליכים זה מכבר. דומני, כי הצדדים בשל
29 "תקיעות" בסכסוך הגירושין ואי עיבודו המלא, עסוקים היו כל אחד בשלב אחר וברמה
30 אחרת בכעסים האחד על משנהו עד כי לא ראו עד כמה הדבר מסב להם ולבנם נזקים קשים.
31 כך למשל, במסגרת המחלוקת בשאלת המועד הקובע ולאחר שנחקרו בעלי הדין הציע בית
32 המשפט לצדדים בדיון מיום 3/4/2014, כי הצדדים יתירו הנישואין בהסכמה, כל צד יישאר
33 עם זכויותיו, טענותיו, תביעותיו וכספיו וביחס לחשבון המשותף, הרי שהסכום שהיה בו
34 במועד הקרע במהלך שנת 2006 יחולק בין הצדדים בצירוף הפרשי ריבית והצמדה. ב"כ

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 הצדדים קיבלו הצעת בית המשפט, אך האשה מסרה הודעה ממנה עלה, כי היא חשה
2 מקופחת באם תסכים להצעה ועל כן ולאור המשך התנהלות הצדדים ואי יכולתם להציג
3 הסכם פשרה כולל, לא הפכה ההצעה לפסק דין שיסיים המחלוקת. כך למשל גם, בדיון
4 מיום 19/4/16 נעשה שוב ניסיון לפשר בין הצדדים והפעם היה זה האיש שסירב להצעת
5 הפשרה (לאחר שהאשה כבר מסרה הסכמתה) וזאת בטעונו כי יש לבצע קיזוזים שונים
6 מהסכום האמור.
7
8 16. ביום 5/8/2014 ניתנה החלטת בית המשפט לעניין המועד הקובע בין הצדדים. בגדרה של
9 החלטה זו נדחו טענות האיש, כאילו ההפרדה של החשבון המשותף בשנת 2006 מסיימת
10 את השיתוף הרכושי בין הצדדים באופן סופי. בית המשפט קבע, כי הובאו בפניו די ראיות
11 המלמדות על כך כי הצדדים לא הגיעו להחלטה משותפת בדבר סיום הקשר הזוגי ו/או סיום
12 הנישואין נכון לאותה שעה (2006) שהייתה שעת משבר קשה על רקע חשדות האיש לניאוף
13 אשתו והם המשיכו לחיות יחד, בין תחת קורת גג אחת ובין אם לאו, תוך ניהול חיי משפחה,
14 נסיעות משותפות לחו"ל, ריהוט דירה וכיו"ב. לפיכך קבע בית המשפט כי "מועד הקרע"
15 לצרכי איזון המשאבים בין הצדדים הוא כטענת התובעת, קרי 10/2008. אביא כעת
16 מעיקריה של אותה החלטה:
17
18 "27. במקרה שלפניי, הקושי בקביעת מועד הקרע הינו כפול: ראשית,
19 הדין האישי של הצדדים (נוצרים קתוליים) אינו מאפשר גירושין, אלא
20 בנסיבות יחודיות ובלתי שגרתיות (לרבות צורך בהמרת דת). שנית,
21 הצדדים רואים כל אחד באופן שונה את ההפרדה הכלכלית – רכושית
22 מאז אפריל 2006 וחרף קיומה, פרידה סופית אירעה רק מספר שנים
23 לאחר מכן ולא לפני 10/2008.
24
25 28. במקרה שלפניי, אין חולק, כי שיתוף כלכלי התקיים בין הצדדים
26 עד אפריל 2006. במועד זה אכן חל קרע חמור בין הצדדים, במסגרתו
27 פנתה התובעת לסניף הבנק בו מתנהל החשבון המשותף של הצדדים
28 ודרשה להגביל הפעולות בחשבון באמצעות שתי חתימות בלבד. המהלך
29 הוביל לביטול הרשאות שהיו בחשבון ולחסימתו מפעולות של מי
30 מהשותפים בחשבון. לאחר מכן, חילקו הצדדים את היתרות בחשבון
31 הבנק, הפרידו החשבונות ולא חזרו לנהל שיתוף רכושי יחדיו עוד.
32
33 29. הפער בסכומי הכסף שנצברו בינתיים (בפער שבין 4/2006 ל-
34 10/2008) מגיע ככל הנראה לסכומים של כ-100,000 עד 200,000 ₪
35 ומכאן החשיבות עבור הצדדים בקביעת מועד קובע כל אחד לפי שיטתו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1
2 30. מצד אחד, הראיות והעדויות מלמדות באופן חד משמעי, על
3 הפסקת התנהלות כלכלית משותפת באפריל 2006. מצד שני, ראיות
4 ועדויות הצדדים מלמדות באופן חד משמעי, כי לא באותו מועד חל קרע
5 בלתי ניתן לאיחוי, אלא אז הוא רק התגלה. רק שנים מספר לאחר מכן,
6 הגיעו הצדדים להבנה והסכמה כי לא ניתן לחיות יחד עוד כזוג נשוי.
7 רוצה לומר, כי לא מתקיימת הלימה או הצטברות של ובין הפרמטרים
8 שנהוג לעשות בהם שימוש לצרכי קביעת מועד הקרע: מועד ההפרדה
9 הכלכלית שונה ממועד סיום הנישואין דה-פקטו. מה יגבר?
- 10
11 31. הראיות כאמור הינן די חד משמעיות ומצביעות על כך, כי למרות
12 הקרע החמור באפריל 2006, הוא לא היה קרע סופי. לא היה באותו
13 פרידה כדי לסיים הנישואין והצדדים ניסו מספר פעמים לשקם את
14 היחסים. שיקום היחסים מצא ביטוי בשכירת דירה, בריהוטה, בנסיבות
15 משותפות לחו"ל וככל הנראה גם בקיום קשר אינטימי בין הצדדים כפי
16 שבין כל בני זוג. במצב דברים זה קבלת גישתו של הנתבע מובילה לכך
17 שבכל פירוד של בני זוג בשל סיבה זו או אחרת (במקרה זה חשש לניאוף),
18 יידרש בית המשפט להקדים את מועד הקרע. אין לקבל גישה זו, כל עוד
19 לא נלווה לעניין הפירוד הכלכלי, גם פירוד זוגי המצביע על כך שאכן
20 דרכם המשותפת של הצדדים הגיעה לסיומה.
- 21
22 32. התובעת הצהירה והעידה בפניי, כי גם לאחר 4/2006, לא פקעו
23 הנישואין ולא הסתיימה מערכת היחסים הזוגית עם הנתבע. כך בעמוד
24 16 שורה 29 לפרוטוקול היא מעידה, כי חיה עם הנתבע בדירה מעל בית
25 הוריו בין 2006 לבין 2008 וניהלה עמו חיי משפחה. כן היא תיארה שם
26 כיצד השתתפו הצדדים באירועים משפחתיים. בתצהירה פירטה כאמור
27 על נסיעות לחו"ל לאחר 2006 יחד עם הנתבע ועל שכירות דירה ומגורים
28 בה במשותף. כל הטענות הללו לא נסתרו בחקירתה הנגדית.
- 29
30 33. אציין, כי בסיכומי הארוכים והמפורטים של הנתבע אין כמעט
31 התייחסות לטענות ועדות התובעת באשר לאופן ניהול היחסים
32 המשותפים לאחר 4/2006. התמקדותו הבלעדית של הנתבע הינה בטענות
33 הניאוף של התובעת, חוסר אמינותה בהקשר זה וההפרדה הכלכלית
34 המוחלטת שנוצרה בין הצדדים לאחר 4/2006.
- 35
36 34. עם זאת בעדותו מעל דוכן העדים לא הכחיש הנתבע את טענות
37 התובעת, כי היחסים הזוגיים ונסיונות שיקום הנישואין, המשיכו גם זמן

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 לא מבוטל לאחר 4/2006. כך בעמ' 19 שורות 32-30 לפרוטוקול מאשר
2 הנתבע כי לאחר 3/2008 הם חיו יחד באותה דירה. אמנם היו מספר
3 פרידות ומספר נסיונות שיקום, אך הוא לא עזב את הדירה. עוד מוסיף
4 הנתבע, כי באותה תקופה לא עיכל את מה שאמרה לו התובעת. אם לא
5 עיכל הנתבע את דברי התובעת לאחר 3/2008 כיצד עיכל והגיע להחלטה
6 חד משמעית של הפרדת שיתוף כלכלי ב-4/2006?

7
8 35. הנתבע הודה, כי הצדדים חיו יחדיו, כי היו יחסי אישות, כי נסעו
9 פעמיים לחו"ל (למען הילד כדבריו), כי שכרו דירה יחד אשר הנתבע סייע
10 בריהוטה ובציודה והכל לאחר 4/2006. עוד הוא הוסיף כי היו פרידות
11 מספר בין הצדדים ברם רק בחודש 10/2008 הייתה עזיבה סופית של
12 התובעת את דירת הצדדים (עמ' 20 לפרוטוקול).

13
14 36. לאור כל האמור לעיל, אין כלל צורך להידרש למחלוקת בין
15 הצדדים בדבר סופיות ההסדר הכלכלי אליו הגיעו באפריל 2006 והאם
16 נעשה כפשרה מושכלת או תחת כפייה. הפן הכלכלי של היחסים אינו
17 חזות הכל בשאלת המועד הקובע. יש ליתן את הדעת גם להתנהלות בני
18 הזוג ככאלה לאחר פירוד כלכלי או תוך פירוד כלכלי. צדדים יכולים
19 לשנות את התנהלותם הכלכלית (חשבון משותף לחשבונות נפרדים, שני
20 הצדדים תורמים למשק הבית או רק אחד מהם) ועדיין אין די בכך כדי
21 להביא לקביעה שיפוטית שבכך יש להקדים מועד האיזון למועד השינוי
22 של ההתנהלות הכלכלית.

23
24 בנוסף, ההתרשמות היא, שבאפריל 2006 נעשו הפעולות ונתקבלו
25 ההחלטות של הצדדים בסערת הרגשות על רקע החשד של הנתבע כי
26 התובעת נואפת בו עם אחר. מכאן ועד להחלטה גורפת כי אין שיתוף
27 כלכלי מאותו מועד ואילך הדרך ארוכה מאוד.

28
29 37. המסקנה השיפוטית הנ"ל נתרמת גם מאופן חלוקת הכספים:
30 מתוך 270,000 ₪ שהם לכאורה משותפים בחשבון הבנק המשותף,
31 מקבלת התובעת 50,000 ₪ בלבד ואילו הנתבע מקבל 220,000 ₪ (יחס
32 של 82% לנתבע לעומת 18% לתובעת). נסיונו של הנתבע להציג חלוקה זו
33 של הכספים כחלוקה הגיונית, פרי שכל ישר והגינות הנובעת מתפיסה של
34 הצדדים, כי הוא תרם יותר לצבירת הכספים ועל כן יקבל יותר, אינו
35 משכנע דיו. זאת בייחוד לאור הרושם שהוא ביקש להשאיר בלב בית
36 המשפט בדבר היותו גבר פגוע מגילוי מעשה הניאוף של אשתו. הניסיון

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 להראות כאילו אופן חלוקת הכספים המשותפים מנותק מגילוי הניאוף
2 ומתחושת הפגיעה שחש הנתבע, אינו יכול לצלוח.

3
4 38. הנתבע הינו עורך דין במקצועו ואת מה שהוא יודע וידע באפריל
5 2006 לא ידעה התובעת שאינה משפטנית. הנתבע יודע לומר היום כי
6 סיכם עם התובעת שמאותו מועד היחסים הכלכליים יהיו "שלי-שלי,
7 שלך-שלך", אך התובעת הכחישה שהדברים נאמרו לה ואף אם כן, האם
8 די בכך כדי לומר שהיא תאבד זכויותיה לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג?
9 הרי גם אם מדובר בהסכמה, אין זו הסכמה שאושרה לפי דרישות החוק
10 ואין בה כדי לחסום התובעת מהעלות תביעתה הנוכחית למחצית
11 הכספים.

12
13 39. זאת ועוד, התובעת העידה, כי ידעה שהתנאי להמשך חיים
14 משותפים הוא מתן הסכמתה לכך שתיקח 50,000 ₪ בלבד מהכספים
15 המשותפים ועל כן הסכימה לכך (עמ' 10 שורה 10, שורות 21-22, 31
16 לפרוטוקול וכן ראה התמליל שהנתבע עצמו הסתמך עליו ואשר נכתב על
17 ידי התובעת).

18
19 40. כן יש לציין, כי ההוראה שמסרה התובעת להגבלת פעולות בחשבון
20 המשותף נעשתה לאחר שהנתבע ניסה להעביר חד צדדית את כל היתרה
21 (270,000 ₪) לחשבון הבנק שלו (עמ' 10 שורה 7).

22
23 41. יוצא איפוא, כי הניסיון להציג את ההסכמות בין הצדדים באפריל
24 2006 "כהסכמות" בדבר הפרדת שיתוף רכושי אינו מתקבל ובית המשפט
25 לא יכול לראות באותה התנהלות כלכלית משום הסכם ממון מחייב
26 המשנה מהוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג.

27
28 42. גם ההתנהלות הכלכלית לאחר 2006 אינה מצדיקה קביעת מועד
29 הקרע אחורנית. הצדדים חיו יחדיו לסירוגין תחת קורת גג אחת כאשר
30 כל צד רכש מכספיו וממשכורתו מצרכים ומוצרים בהם נעשה שימוש
31 משותף. בכך אין כדי לומר, כי הופסק השיתוף הרכושי בין הצדדים או כי
32 הוקדם מועד האיזון.

33
34 43. אך מעל לכל כאמור, לא הוכח כי בנוסף לפירוד הכלכלי, הייתה
35 פרידה פיזית והפסקה בחיי המשפחה באפריל 2006. מקום שלא התמלאו
36 במצטבר שני התנאים דלעיל, אין לקבל טענת הנתבע, כי המועד הקובע
37 הוא 4/2006."

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1
2 17. בית המשפט קיים שני דיונים נוספים לאחר אותה החלטה בדבר המועד הקובע והצדדים
3 היו קרובים מאוד להגיע להסכמות כוללות, אך הדבר לא הסתייע בסופו של יום. המעיין
4 במכלול הדיונים יכול לגלות, כי האיש יכול היה על נקלה ליתר פסק דין זה ולהסכים
5 לאיזון משאבים תוך סילוק טענותיו אך בחר שלא לעשות כן.
6
7 18. ביום 17/12/14 אישר בית המשפט הסכמת הצדדים לפנות לבית הדין הכנסייתי לשם
8 הסדרת הגירושין והסתבר, כי הצדדים אכן התגרשו בהסכמה ביום 28/2/15 בבית הדין
9 הכנסייתי.
10
11 19. בעקבות גירושי הצדדים ביקש הנתבע לעכב הליכי בירור התביעה הרכושית של התובעת
12 ולתקן כתבי טענותיו בכך שיעלה טענת קיזוז בתביעה הרכושית בגין הנזקים שנגרמו לו עד
13 למועד התרת הנישואין בשל ניאופה הנטען בו. הבקשה הוכרעה במסגרת החלטת בית
14 המשפט מיום 1/10/15 ועיקריה היו אלה:
15
16 **"לאחר עיון בבקשה ובתגובה לה נחה דעתי, כי יש לדחות הבקשה**
17 **לעיכוב הליכי בירור התביעה לאיזון משאבים ולהיענות לבקשה לתיקון**
18 **תביעתו הכספית של האיש והכל מהטעמים הבאים: ...**
19 ...
20 19. **בנסיבות אני מתיר למבקש להגיש כתב התביעה המתוקן כפי**
21 **שהוגש.**
22 22. כן איני רואה לנכון לעכב בירור התביעה לאיזון משאבים עד לתם
23 הבירור של התביעה הנזיקית/כספית מטעמי קיזוז שמעלה הנתבע. זה
24 האחרון טוען בכתב ההגנה בפני התביעה לאיזון משאבים ובתביעה
25 שהגיש בגין נזקיו הטענים, כי קמה לו זכות קיזוז מכוח סעיף 53 לחוק
26 החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973...
27 ...
28 24. אין ספק, כי תביעת האיש אינה תביעה לחיוב קצוב וגם אם היא
29 תיענה בחיוב יידרש בית המשפט לביצוע שומה או הערכה או אומדנא.
30 ככזו אין היא ראויה לשמש "טענת קיזוז" בפני התביעה לאיזון משאבים.
31 25. שיקול אחר בגינו איני מוצא להיענות לבקשה לעכב המשך בירור
32 התביעה לאיזון משאבים עד לתם בירור תביעתו הנזיקית של התובע נובע
33 משיקולי מדיניות משפטית ראויה; פתיחת פתח לטיעונים מסוג זה עלול
34 להציף את בתי המשפט לענייני משפחה בתביעות נזיקיות שונות ומשונות
35 והכל כדי לעכב, לחבל או לקזז מחיובים כספיים וכלכליים שאמורים
36 להיערך במסגרת איזון המשאבים בין בני זוג. הדבר אף עלול לגרום

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 לעיכובי הליכים מיותרים, לעינויי דין ולעיכוב וחבלה במו"מ לקראת
2 הסכמי גירושין. טוב יידע ציבור המתדיינים, כי גם מקום שטוען מי מבני
3 הזוג כי נגרם לו נזק בשל מעשיו ו/או מחדליו של בן הזוג האחר, אין ולא
4 יהיה בכך כדי לעכב בירור התביעה וההליך לאיזון המשאבים.
5 26. ויחד עם כל זאת, הדברים נאמרים ביחס לאיזון משאבים
6 בחשבונות בנקים ו/או בכספים שנצברו בתקופת החיים המשותפים עד
7 הקרע. הובהר לעיל, כי ככל שהאשה תעמוד על טענותיה בדבר מוניטין
8 ונכסי קריירה, הרי גם אם יינתן פסק דין לאיזון המשאבים אשר יכלול
9 רכיב זה (ככל שתוכיחו האשה), אעכב ביצועו עד להכרעה בתביעת
10 הנזיקין, שעה שהתביעות מעוררות שאלות זהות של הקרבה מצד מי
11 מהצדדים לטובת הקריירה של האחר, פגיעת הנזקים בפיתוח הקריירה
12 וכיו"ב..."
- 13
- 14 20. בית המשפט סבר כי הנכון יהיה בנסיבות העניין למנות מומחה בתחום ראיית החשבון על
15 מנת להניח בפני בית המשפט המלצה וחוות דעת של מומחה לעניין היקף הכספים
16 "המשותפים" שיש לאזן בין הצדדים נכון למועד הקובע שנקבע בידי בית המשפט.
17
- 18 21. הנתבע טען בהקשר זה, כי למעשה העובדות מוסכמות בין הצדדים וכך גם הנתונים
19 המספריים וכי אין צורך במינוי מומחה. לשם כך הוא הפנה את בית המשפט לנספח א'
20 לתצהירו הרכושי וטען כי מסמך זה מייצג את היתרות בחשבון הבנק במועד הקובע. עיון
21 באותו נספח העלה, כי בחשבון 298087 ע"ש הנתבע היו השקעות של 391,487 ₪
22 והתחייבויות לאשראי בסך 597 ₪. מנגד, בחשבון בנק הפועלים על שם התובעת היו במועד
23 הקובע, יתרת השקעות בסך 116,256 ₪ לפי תצהירה הרכושי.
24 כאמור הנתבע טען כי ניתן לבצע תחשיב אריתמטי פשוט ובכך לייתר מינוי מומחה ובשעה
25 שהטעון נראה היה סביר לכאורה, ביקש בית המשפט את עמדת התובעת.
26 התובעת לא חלקה בתגובתה על טענות הנתבע לעיל, על הסכומים שפורטו בהחלטת בית
27 המשפט ועל האפשרות לייתר מינוי מומחה אלא שמתגובתה עלה כי אינה מסתפקת עוד
28 בעבר באיזון היתרות בחשבונות הבנקים אלא עותרת לסעדים נוספים (מתנות, שווי
29 מיטלטלין, שווי ריהוט, כספים מלפני הנישואין וטיב השימוש בקצבת ילדים).
30 מאחר וטיעון זה של האשה עלול היה לגרום להארכת בירור התביעה הרכושית התרה בית
31 המשפט באשה כי אם חוזרת היא מהסכמתה המקורית לאיזון שווי יתרות בחשבונות
32 הבנקים בלבד, ישקול בית המשפט לבטל ההחלטה הקודמת מיום 1/10/15 בדבר אי איחוד
33 הדיונים בשתי התביעות והתובעת אכן מסרה ביום 20/12/15, כי היא נכונה לחזור בה
34 מהטענות ובלבד שהאיש יסכים לדחיית תביעתו הנזיקית על הסף ובכך יסתיים הסכסוך.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 דא עקא, שהאיש הודיע לבית המשפט כי הוא עומד על התביעה הכספית ואינו נכון להביא
2 לסיום הסכסוך (ראה החלטתי מיום 28/12/15). הנה שוב דוגמא ניצחת לניסיון המוצלח של
3 האיש למניעת סיום הסכסוך על דרך הפשרה.
4
- 5 22. ביום 19/4/16 נערכה ישיבה נוספת שמטרתה הייתה לבחון כיצד ניתן לקדם פתרון הסכסוך
6 באמצעות פשרה, או כיצד להמשיך בבירור התביעות לעיצומן. האשה מצדה הייתה נכונה
7 פעם נוספת לסיים ההליכים על דרך הפשרה באמצעות קבלת סכום כספי בסך 146,000 ₪
8 ברם בגדרו של אותו דיון, חזר בו האיש מדברים שטען בעבר לפרוטוקול עת גרס, כי לאשה
9 לא מגיע דבר במסגרת איזון המשאבים. הוא הוסיף עוד, כי אינו מחפש סעד כספי בהליכים
10 שבכותרת אלא מחפש לתקן העוול שנגרם לו מצד האשה שהגישה כנגדו תלונות סרק
11 במשטרה, גרמה למעצרו בעבר, בגדה בו עם גבר אחר וכיו"ב.
12
- 13 23. במצב דברים זה לא היה מנוס אלא מקביעת ההליכים לשיבת הוכחות מאוחדת, ברם בית
14 המשפט הבהיר פעם נוספת, כי המשך בירור ההליכים מסב נזקים עצומים להם וכן לבנם
15 הקטין, הסופג את הקונפליקט שאינו נפתר ביניהם וכי ייקח בחשבון את משך ואופן ניהול
16 ההליכים, ריבוי הבקשות וההחלטות השיפוטיות וישקול השתת חיוב והוצאות משפט ושכר
17 טרחת עורך דין ריאלי, וכן חיוב בהוצאות לטובת אוצר המדינה במידת הצורך, בהתאם
18 לקביעות השיפוטיות ביחס לטענות הצדדים.
19
- 20 24. כאמור ההליכים נקבעו להוכחות במאוחד, נערכו שני דיונים בהם נחקרו בעלי הדין ושני
21 עדים נוספים (במסגרת התביעה הכספית של האיש נחקר "המאהב" ואדם נוסף שלכאורה
22 קשור אליו), הוגשו סיכומים וכעת הגיעה שעת ההכרעה.
23
- 24 ג. **סילוק התביעה הכספית של האיש על הסף:**
25
- 26 25. התביעה הכספית של האיש מייחס לאשה בגידה, ניאוף, תרמית, הולכת שולל, הצגת מצגי
27 שווא, הטעיה וכיו"ב עילות מדיני הנזיקין והחוזים המצדיקים אליבא דאיש את חיובה
28 לשלם לו פיצויים בשיעור של 1,000,000 ₪ לפחות.
29
- 30 26. במהלך כל ההתדיינות הבהיר בית המשפט לאיש, חזור והבהר, בע"פ תוך כדי דיונים
31 ובהחלטות שיפוטיות שונות, כי לא ברור כיצד עותר הוא לברר התביעה הכספית לעיצומה
32 נוכח המדיניות השיפוטית שהוצגה לאחרונה על ידי בית המשפט העליון הקובעת כי על בתי
33 המשפט לסלק תביעות על הסף בגין ניאוף או בגידה. חרף כל הבהרות בית המשפט עמד
34 האיש על בירור הטענות ועל בירור שמיעתן לגופן.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1
2 בשים לב לדרסטיות הכרוכה בדחיית תביעה על הסף או מחיקתה, נזהר מכך בית המשפט,
3 וזאת בין השאר שעה שממילא, עלו טענות התביעה כספית גם כטענות הגנה בפני התביעה
4 הרכושית של האשה. בית המשפט נתן לאיש יומו בבית המשפט ואפשר לו להעיד את האשה
5 כאשר בהערכה גסה, 90% מחקירתה על דוכן העדים סבבו סביב טענות אלו של האיש. כך
6 גם רוב מכריע של כתבי הטענות, הבקשות והצווים השיפוטיים שניתנו בהליכים שבפניי.
7 זאת ועוד, אף העיכוב שנוצר באיזון המשאבים בשל הגשת התביעה הכספית של האיש נבעו
8 מטענות הניאוף שהעלה (לרבות טענות לאיזון בלתי שוויוני לפי סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון
9 בין בני זוג, התשל"ג – 1973).
- 10
11 27. כעת הגיעה שעת ההכרעה בשתי התביעות כאמור והכרעה ראשונית שחייבת להיעשות היא
12 סילוק התביעה הכספית של האיש על הסף.
13
- 14 29. תביעות בגין נזקים רגשיים ביחסי משפחה היו תביעות שמוגשות לבתי המשפט לענייני
15 משפחה, כדבר שבשגרה בהתבסס על דיני חוזים ונזיקין. למעשה, עוד בטרם משתכללים
16 יחסי בני זוג ליחסי משפחה (בעקבות נישואין), הכירה בעבר הפסיקה באפשרות להגיש
17 תביעה בגין עוגמת הנפש הנגרמת לבן זוג שרעהו מחליט להפר התחייבות להינשא לו (ע"א
18 5258/98 פלונית נ' פלוני, פ"ד נח(2) 209 (14/7/2004), פורסם במאגרים וראה האסמכתאות
19 המופיעות שם). כך, אף כאשר בן זוג סירב להתיר את קשר הנישואין, ראו ורואים בתי
20 המשפט להכיר בכך שיש בכך כדי לגרום (בין השאר) לנזק רגשי המוכר מבחינה משפטית
21 והמזכה בפיצוי כספי (תביעות אלו מכונות תביעות לפיצוי בגין סירוב ליתן גט וראו בין
22 השאר: עמ"ש (חיי) 23464-10-09 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 06/10/11 – פורסם במאגרים);
23 תמ"ש (י-ם) 18561/07 פלוני נ' פלוני, (ניתן ביום 26/5/10, פורסם במאגרים); תמ"ש (קרי)
24 44-04-09 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 9/8/11 – פורסם במאגרים); תמ"ש (י-ם) 46820-03-10
25 אלמוני נ' פלונית (ניתן ביום 04/09/2012 – פורסם במאגרים); תמ"ש (י-ם) 44248-05-10
26 כ.ש. נ' כ.ש. (ניתן ביום 05/09/2011 – פורסם במאגרים), תמ"ש (י-ם) 39371-09-12 ש.ב.ע.
27 נ' י.צ.ב.ע. (ניתן ביום 10/12/13 יפורסם במאגרים) ועוד ראו סקירתו של בנימין שמואלי
28 "הדור הבא של תביעות נזיקין בגין סרבנות גט כדי להשיג את הגט ו"כלל האחריות" של
29 קלברזי ומלמד", משפטים מא (יוני 2011), 153)). גם תביעה כנגד בן משפחה שהוא צד ג'
30 ושידל לכאורה בן זוג להימנע מלהתיר נישואין לא נדחתה על הסף (בש"א (י-ם) 54445/08,
31 תמ"ש (י-ם) 22061/07 ח. ג'. ב. ל. ב. ע. (ניתן ביום 07/07/2008, פורסם בפדאור ותקדין)).
32 נזקים רגשיים הוכרו כעילת תביעה לגיטימית במקרה שבן זוג נמנע מלקיים עמה יחסי
33 אישות עם אשתו בליל הנישואין ולאחריו ובכלל (תמ"ש (י-ם) 24760/08 ש. ב. ר. נ' ר. ר.
34 (ניתן ביום 25/03/2010 – פורסם במאגרים). גם תביעה של אשה לנזקים רגשיים שגרמו לה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 בעלה, הוריו ואחיו, עת הסתירו, לטענתה, עובר לנישואין, את מצבו הנפשי של הבעל נעותר
2 בחיוב (תמ"ש (קר') 7613/02 מ.ח. נ' ג'.ח. (ניתן ביום 14/01/2009 – פורסם במאגרים).
3 והוא הדין לעניין תביעה של אשה כנגד גרושה בגין הטרדה טלפונית בביתה בשעות הקטנות
4 של הלילה (תמ"ש (ת"א) 52733-12-10 ו. צ. ל. נ' ל. (פורסם במאגרים)).
5
6
7 30. ניתן לומר איפוא, כי מאז הקמת בתי המשפט לענייני משפחה, הוכרה באופן נרחב ביותר
8 האפשרות להגיש תביעה נזיקית וכספית בגין עילות רגשיות ורוחניות ובגין נזקים נפשיים.
9 אגב דברים אלה אציין, כי יש להבחין בין העובדה שהוכרה האפשרות להגיש תביעות מסוג
10 זה לבין שיעור הזכויות בתביעות אלו.
11
12 31. ביום 29/10/13 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני (פורסם
13 במאגרים) והוא דן בתביעתו הכספית והנזיקית של איש נשוי כנגד צד ג' שקיים יחסים עם
14 אשת התובע. פסק הדין האמור של בית המשפט העליון קובע באופן נחרץ, חד משמעי
15 וברור, כי לא קיימת עילת תביעה **בנזיקין** בין אחד מבני הזוג לבין צד ג' שנאף עם בן הזוג
16 האחר. היעדרה של עילת תביעה נובעים משיקולי המדיניות המשפטית הראויה. אלה
17 שוללים חובת זהירות מושגית בין בני זוג כאשר עסקינן בניאוף. אומר על כך כבי' השופט
18 עמית:
19
20 "ההתחייבות בין בני זוג לקבל על עצמם את האיסור של "לא תנאף" היא
21 במישור החברתי-מוסרי-דתי, אך אין לייבאה אל תוך המשפט. הדין הנזיקי
22 אינו חרב התלויה מעל מיטת בני הזוג, ועולת הרשלנות אינה "הנוסע
23 השלישי" הנחבא בין הסדינים, בבחינת נטע זר אשר עלול לפתע להתעורר
24 מתרדמתו ולרמוס את הפינות האינטימיות-רגשיות ביותר של בן אנוש"
25
26 ובהמשך:
27
28 "הדברים נאמרו לגבי היחסים בין בני הזוג, אשר מצויים כל כולם בתחומי
29 הרגש והאינטימיות. אך לכך השלכה גם על רתיעתו של המשפט להידרש
30 לנושאים של נאמנות מול בגידה, **מקום בו התובענה מופנית כלפי צד**
31 **שלישי שחדר אל מערכת היחסים הזוגית**" (ההדגשה שלי א.ז. ואינה
32 במקור).
33
34 32. ניתן לכאורה לטעון, כי בשעה שמדובר בפסק דין העוסק בערעור של בן זוג בתביעה שהגיש
35 כנגד צד ג' ולא כנגד בת הזוג, הרי שתחולת ההלכה שנפסקה לעיל על ידי בית המשפט

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 העליון מגבילה הגשת תביעות נזיקיות אך ורק כנגד צדדי ג' המעורבים בניאוף. ברם, עיון
2 מדוקדק בפסיקה חדשה זו מעלה, כי ייתכן ושיקולי המדיניות השיפוטית עליהם הצביע כבי
3 השופט עמית יחולו ביתר שאת גם בתביעה לפיצוי רגשי בגין ניאוף בין בני זוג נשואים ;
4 ראשית, כבי' השופט עמית קובע מפורשות, כי "המשפט אינו מכיר בעוללת ניאוף ביחסים
5 בין בני הזוג עצמם" (סעיף 6 לפסק דינו של כבי' השופט עמית). שנית, הוא חוזר על קביעה זו
6 מספר פעמים בהקשר של תביעות בין בני זוג דווקא ולא בתביעות מול צדדי ג' (שם בפסקה
7 7 ובפסקה 9). שלישית, כאשר הוא נדרש לטעמים שבמדיניות שיפוטית השוללים הכרה
8 בניאוף כעילת תביעה הוא קובע מפורשות, כי מדובר הן בין בני הזוג לבין עצמם והן בין מי
9 מבני הזוג לבין צד ג' (שם בפסקה 8). המסקנה הנגזרת מדיון זה הינה איפוא, כי יש בפסק
10 הדין של בית המשפט העליון משום סגירת הסדק (שבין כה וכה היה צר ביותר בעבר) להגיש
11 תביעה כספית בגין ניאוף או בגידה בנישואין, לא רק כנגד צד ג', אלא גם בין בני הזוג לבין
12 עצמם.
13
- 14 פסק הדין האמור לעיל, מעבר לחידושו המעשיים, טומן בתוכו, חידושים ערכיים חשובים : 33
15 הוא מבקש למנוע הכרה בעילת תביעה נזיקית וחוזית בגין ניאוף בשל הרצון לחסום
16 אפשרות לאכיפת מוסר באמצעות המשפט מחד גיסא ובשל הרצון למנוע משפטיזציה של
17 הנישואין במשפט הישראלי והצפה מערכתית של תביעות. דומה, כי מדובר באחד המקרים
18 הראשונים שבית המשפט העליון נותן משקל רב למצב עובדתי קיים בדיני המשפחה והוא
19 ריבוי מקרי גירושין וריבוי בגידות בנישואין (פסקה 7 רישא לפסק דינו של השופט עמית). כן
20 מדובר באמירה ערכית שונה של בית המשפט העליון מזו שהובעה בפסקי דין רבים אחרים
21 העוסקים בכניסת המשפט לחיי הנישואין והמשפחה. בית המשפט העליון קובע, כי ניאוף
22 הינו התחייבות במישור המוסרי-דתי-חברתי שאין לאפשר אכיפתו המשפטית (שם, פסקה 6
23 סיפה). ניתן לומר, כי בניגוד למגמה רווחת ומתגברת של תביעות בענייני משפחה בגין עילות
24 רגשיות ורוחניות ורצון של ערכאות דיוניות להגן על ערכים אישיים, אישיותיים
25 ומשפחתיים, מבקש בית המשפט העליון לקבוע מסלול חדש ובו העדפה הולכת וגוברת של
26 ערכים מוסדיים, מערכתיים ותועלתניים.
27
- 28 חשוב להדגיש, כי במקרה האמור לעיל בבית המשפט העליון, התובע אחז בחוות דעת 34
29 רפואית שקבעה כי הוא סובל מנכות רגשית/נפשית צמיתה בהיקף של 40% (דכאון חמור).
30 והנה חרף הנוק הלכאורי הישיר שנגרם לאותו תובע כתוצאה מהניאוף והבגידה, קבע בית
31 המשפט העליון את שקבע. הדברים נאמרים ומובאים לצרכי השוואה והמחשה, שעה
32 שבענייננו אין טענה לנכות נפשית, אין כל חוות דעת רפואית, לא הוגשה בקשה למינוי
33 מומחה בהקשר זה והאיש עצמו מתפקד היטב בחייו המקצועיים, עובד כעורך דין ורו"ח ועל
34 כן מכוח קל וחומר, שומה היה עליו לשקול היטב צעדיו בטרם הגשת תביעה מהסוג שהגיש.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35. סילוק על הסף של תביעות בגין ניאוף ובגידה מוצדק ביותר בנסיבות העניין שבפניי, כדי להגן על ערכים חשובים שנקבעו במסגרת דיני המשפחה הישראלים כמו עיקרון הגירושין ללא אשם וחלוקת רכוש שוויונית ללא קשר לסיבת הקרע. כך גם נוכל למנוע הצפה של מערכת בתי המשפט בתביעות בסוגיה מעין זו. פועל יוצא של כל אלה, הוא פינוי זמן שיפוטי יקר מפז ומשאבים של הממסד, עורכי הדין והצדדים לשם התמקדות בעיקר העשייה השיפוטית בסכסוך המשפחתי והעיקר הוא יישוב אותו סכסוך וסיומו. אין ספק שלעתים היעדר דיון בעניין הבגידה והניאוף דווקא מקשה על יישוב הסכסוך, התפייסות או הבנה של כאבו של בעל דין כזה או אחר. עם זאת, קביעת בית המשפט העליון הינה חד משמעית ונחרצת ולמעשה מבטאת העדפה של האינטרסים שברישא לפסקה זו על אלו שבסיפה לה.
36. אציין בשולי הדברים, כי בעבר, קודם פסיקתו הברורה של בית המשפט העליון, דווקא מותב זה סבר כי הסוגייה שפיטה בדונו בטענות דומות בתמ"ש (טב') 10541-03-11 מ.ז. נ' א.ז. (30/01/2012), אך אותו עניין לא הגיע לערכאת הערעור וממילא פסק הדין של בית המשפט העליון מהווה תקדים מחייב לפי סעיף 20(ב) לחוק היסוד: השפיטה הקובע מפורשות ש"הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון" ועל כל הערכאות הנמוכות ליישם את התקדים המחייב שנקבע. זאת ועוד, גם בגדרו של פסק הדין שניתן על ידי מותב זה הצבעתי על הקשיים הנלווים לבירור תביעה מסוג זה וחשוב להרחיב מעט בסוגייה זו כעת:
- 36.1. ראשית, המונח "בגידה" אינו ברור לחלוטין והפרשנות שלו תלויה הקשר, חברה, נסיבות וזמן. ההגדרה המילונית של בגידה כמעילה או כהפרת אמון אינה מסייעת לבית המשפט לקבוע אימתי התקיימה בפניו בגידה; האם קשר אפלטוני או רגשי של מי מבני הזוג עם אחר הוא בגידה? מה לגבי קשר גופני שאינו קשר מיני מלא? והאם קשר וירטואלי עם אשה או גבר ממדינה אחרת באמצעות האינטרנט בלבד יהווה בגידה? מה לגבי התחייבות של בן זוג לשמור כשרות או לא לאכול בשר והפרת ההתחייבות במהלך הנישואין? וכיצד נתייחס לבני זוג חילוניים שאחד מהם מחליט לחזור בתשובה במהלך הנישואין ולהיפך? הקושי להגדיר בגידה מקשה מאוד על בירור תביעה שכזו. מי שחפץ להגיש תביעה בגין בגידה צריך לקחת זאת בחשבון מבחינת סיכויי התביעה שלו. מנגד, האמורפיות של הבגידה המודרנית עשויה להקל על דרכי הוכחתה. במקרה שלפניי אין לתובע ראיות ישירות על קיום יחסי מין בין אשתו לאותו פלמוני. כל שיש לו הינו הקלטה של שיחה עם אשתו בה היא מודה, כי "התמסרה" לו, ברם גם להתמסרות יכולות להיות פרשנויות שונות והרי מעל דוכן העדים האשה טענה כי המשמעות הייתה כי רק התחבקה עמו ברכב (עמ' 32 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

36.2. **זהירות מהכנסת עיקרון האשם בדלת האחורית:** יש להיזהר זהירות שיפוטית רבה מכל ניסיון להכניס את עיקרון האשם בדלת האחורית של הסכסוך הרכושי הזוגי באמצעות טענות הבגידה. כל אימת שבית המשפט מתרשם שנעשה ניסיון להשיג הישגים בענייני הרכוש באמצעות תביעה לפיצוי בגין הבגידה, עליו לסלק תביעה שכזו על הסף. כך קבעתי מפורשות בפסק דיני לעיל וכך יש לקבוע גם במקרה הנוכחי; האיש לא הגיש תביעה כספית בחלל ריק. הוא גם לא הגיש אותה בשנת 2006 כאשר "גילה" בוודאות שאשתו נואפת בו כפי טענתו. הוא עשה כן רק לאחר שהבין שיתכן ויידרש לחלוק עמה את כספי החשבון המשותף של הצדדים במסגרת התביעה הרכושית שהיא הגישה כנגדו. לא זו בלבד, אלא שהוא עשה שימוש באותן טענות שבתביעה הכספית לצרכי הגנה מפני התביעה הרכושית בניסיון לאזן באופן לא שוויוני את הכספים.

36.3. **יש להיזהר מפני חדירה אסורה למרחב הפרטי של בני הזוג:** הכרה בבגידה כעילת תביעה עלולה לדרבן בני זוג לעבור על חוקי הגנת הפרטיות ו/או האזנת סתר ובכך לפגוע פגיעה אסורה בזכויות יסוד של בן הזוג האחר. יש להתריע מפני ניסיון חדירה שאינו כדין למרחב הפרטי של הנתבע בתביעות מסוג זה. עמדתי על כך בפסק דיני ועמד על כך כב' השופט עמית בפסק דינו מיום 29/10/13 (פסקה 8 לפסק הדין של השופט עמית). הנה כי כן, גם במקרה שלפניי, טענה האשה, כי האיש הסתיר מכשיר הקלטה בדירה בה היא גרה ללא ידיעתה (אגב האיש עצמו טוען כי לא דר עם האשה בדירה ולא ישן שם בלילות, כך שהוא לא יכול לטעון שמדובר במרחב משותף של שני בני הזוג ועל כן לא ברור אם הקלטת השיחה או לכל הפחות, התקנת מכשיר הקלטה באותה דירה אינם מהווים עבירה על חוק הגנת הפרטיות, התשמ"ב – 1982).

37. התובע ניסה להמשיך בבירור תביעתו תוך העלאת הטיעון, כי הוא מוכן לוותר על העילות הנזיקיות אך לא לוותר על העילות החוזיות. נסיבות המקרה שבפניי מלמדות, כי הרציונל שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון חייב לחול גם על העילות החוזיות של תביעת האיש.

38. פסק הדין שניתן בע"א 8489/12 מורכב מהנמקה מרכזית של כב' השופט עמית השוללת שפיטות נזיקית וחוזית של עילת ניאוף בנישואין. הנמקת כב' השופט עמית בפסקה 9 לפסק דינו מובאת כך:

"קיצורו של דבר, כי טעמים חזקים שבמדיניות משפטית שוללים לטעמי הכרה בניאוף כעילה נזיקית או חוזית, הן בין בני הזוג בינם לבין עצמם והן בין מי מבני הזוג לבין צד שלישי" (ההדגשה שלי א.ז. ולא במקור).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 לכאורה, קביעה זו סותרת איפוא את הגולל על האפשרות להגיש תביעה בשל
2 הניאוף/בגידה, גם מכוח עילות חוזיות (הפרת חובת נאמנות ותום לב). על פי האמור בפסק
3 הדין של כב' השופט עמית, שוב אין לדבר על שסתומי ויסות כאלה ואחרים בהגשת תביעה
4 בגין בגידה או ניאוף כפי שדובר עליהן למשל בפסק דיני. מדובר במחסום שיפוטי מוחלט
5 מפני הגשת תביעה לפיצוי, בין נזיקי ובין חוזי, בין אם בין בני הזוג ובין אם בינם לבין צד ג'.
6 פסק דינו של כב' השופט עמית דין קובע איפוא, מפורשות ונחרצות, כי בית המשפט לא יכיר
7 בניאוף או בבגידה כעילת תביעה המזכה בפיצוי.
8
- 9 פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 8489/12 מיום 29/10/13 מחליף חלק מסימני
10 השאלה המהבהבים של העבר, בסימני קריאה בוחקים. פסק הדין מורנו איפוא, כי גם
11 במקום בו קיימים עילה וסעד משפטיים, ירחפו מעליהם ויעטפום שיקולי מדיניות שיפוטית
12 ראויה. מכוחם של האחרונים, ניתן לפסוק פיצוי בגין נזקים רגשיים וניתן לשלול קיומו על
13 הסף, חרף מסד משפטי מוצק.
14
- 15 אם בכך אין סגיי, הרי שלאחרונה ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בעמ"ש
16 40897-12-13 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים ביום 15/11/16). באותו עניין ולאור פסיקת
17 בית המשפט העליון לעיל נקבע כי הגם שבן הזוג קיים "חיים כפולים" והקים משפחה
18 מוספת ומקבילה למשפחה עם אשתו, ואף נולדו לו ילדים מאשה אחרת והכל כאשר הוא
19 מציג מצג שווה לאשתו כאילו הוא עובד במוסד כסיפור כיסוי לבגידה, גם אז לא נמצא כי
20 יש מקום להתיר פסיקת פיצוי כספי בנזיקין או לבטל הסכם גירושין שנכרת בין הצדדים.
21 הדברים שבים ומחזקים את הקביעה האמורה לעיל, כי דין התביעה של האיש לפיצוי בגין
22 טעמים חוזיים ונזיקיים להידחות על הסף, כאשר במקרים אחרים בנסיבות ברורות וחד
23 משמעיות הרבה יותר נדחו תביעות לפיצוי כספי (בפסיקת העליון דובר על נכות צמיתה של
24 40% להבדיל מהמקרה שלפניי, בפסיקת המחוזי לעיל דובר על חיים כפולים באופן מוכח
25 להבדיל מהמקרה שלפניי שבו יש הכחשה של האשה למעשי הניאוף ככלל).
26
- 27 אוסיף עוד, כי הרציונל שהובא בהלכה הפסוקה לעיל לעניין סילוק על הסף של תביעות
28 נזיקיות בגין ניאוף הוא אותו רציונל גם ביחס לתביעות חוזיות בגין אותו ניאוף. הנזק הוא
29 אותו נזק. האינטרסים המוגנים הם אותם אינטרסים וכך גם ההנמקה. הרי יוצר
30 אבסורדום משפטי, באם בית המשפט יסלק על הסף בידו האחת, מטעמי מדיניות שיפוטית,
31 תביעה נזיקית בשל נזקי הניאוף המהווים תרמית, מצג שווא, רשלנות וכיו"ב אך יקבל ביד
32 השנייה תביעה שסעדיה זהים ועילותיה שונות במובן הזה שהן חוזיות. יש להביא להרמוניה
33 בעיקרון השיפוטי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון ולא לדיסהרמוניה. המחסום שבית
34 המשפט העליון ביקש ליצור מפני הגשת תביעות מסוג זה הוא מחסום מוחלט. קבלת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 האפשרות להגיש תביעות זהות "בעילות חוזיות" יוצר פרץ ובקע במחסום ובמהרה יקרוס
2 הסכר כולו. על כן, דין הניסיון של האיש לברר ולזכות בסעדים כספיים מכוח עילות חוזיות,
3 להידחות אף הוא.
4
- 5 43. עוד למען הסר כל ספק מלב יש לציין, כי אין זה משנה מהי דתם של הצדדים, בין אם
6 נוצרים קתולים ובין אם יהודים או נוצרים. ההלכה חלה על הכל ללא סייג או הבחנה. הוא
7 הדין למקרה שבו אדם נותר מצולק בנפשו עם נכות רגשית של ממש וכן במקרה בו אדם
8 שנפגע ממשיד בחייו ללא השפעה של ממש על תפקודו. את ההלכה יש להחיל גם על טענות
9 של הסתרת קשרים קודמים לפני הנישואין על ידי מי מבני הזוג עם מאן דהוא. את ההלכה
10 יש להחיל ביתר שאת מקום שמוגשת תביעה שכל תכליתה להביא לשינוי בסיס האיזון
11 הרכושי בין הצדדים. בהקשר זה אוסיף למעלה מהצורך אמירה נחרצת של בית המשפט
12 העליון, כי "נטישת הבית או בגידה עשויות ליצור קרע בין בני הזוג ובדרך זו לשים קץ
13 לשיתוף, אך אין נענשים עליהן למפרע על ידי נטילת זכויות ברכוש המשותף". זאת ועוד,
14 אפילו רק צד אחד אשם בפירוק השיתוף אין הוא מאבד זכויות קניין שרכש במהלך
15 הנישואין. אמירות נחרצות זו הוחלה הן על בני זוג שחוק יחסי ממון חל עליהם והן על בני
16 זוג שחלה עליהם חזקת השיתוף (ראו: ע"א 264/77 דרור נ' דרור, פ"ד לב(1) 829 (1978) ;
17 ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן, פ"ד מג (3) 205 (1989) בג"צ 1135/02 זוגיאל נ' בית הדין
18 הרבני הגדול לערעורים, פ"ד נו(6) 14 (2002) ; בג"ץ 8928/06 פלונית נ' בית הדין הרבני
19 הגדול לערעורים בירושלים, (2008)).
20
- 21 44. עד כאן לעניין הרכיבים והסעדים בתביעה הכספית של האיש הנוגעים לניאוף, בגידה,
22 תרמית, הטעיה, מצג שווא רשלני, חוסר תם לב וכיו"ב והנגזרים מטיעון זה (לרבות טענותיו
23 לאיזון לא שוויוני של הרכוש).
24
- 25 **אין ליתן סעד בגין "התחשבנות" בגין התנהלות כספית במהלך הנישואין:**
26
- 27 45. אך בה במידה, יש לסלק יתר רכיבי התביעה והטענות שבה בהיותן מגוחכות, אבסורדיות,
28 בלתי מוכחות ונעדרות תם לב ; כך למשל, יש לסלק התביעה לחייב האשה ב-200,000 ₪
29 בגין הוצאות האירוסין והחתונה. הוא הדין לעניין חיוב האשה בתמיכה כספית בה בסך
30 300,000 ₪ בזמן הנישואין ו/או עזרת צד ג' בגין טיפול בבן המשותף.
31
- 32 46. כתב יפה כבי' השופט ארוז שני במקום אחר, כי "הדין סובר שדרישתו של תובע ל"התחשבנות"
33 בגין העבר, בגין ההתנהלות השוטפת לעת תקופת החיים המשותפים, עומדת בניגוד להלכה
34 הפסוקה, לפיה אין עורכים התחשבנות באשר להוצאותיהם המשותפות של מי מבני הזוג במהלך

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 מערכת היחסים הזוגית, ובפרט הוצאות שוטפות בעבור התא המשפחתי" (תמ"ש (ת"א) פ' נ' א'
2 (ניתן ביום 26/12/16 ופורסם במאגרים)). באותו עניין הובאו ציטטות ממספר פסקי דין
3 שהלכו בתלם דומה (תמ"ש (טב') 15754-12-09 מ.ת. נ' א.ר. (פורסם במאגרים – 20/1/2012)
4 ; תמ"ש (קריות) 1501/08 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים – 15/9/2009)) והוסבר עוד כי
5 מה שניתן במהלך היחסים המשותפים יש להחיל עליו חזקת "מתנה" (תמ"מ 23076-05-12
6 פרנק נ' בן יעקב (פורסם במאגרים ביום 14.9.2014) ; תמ"ש 53160-09-12 ד.מ.ש. נ' ח.מ.ש
7 (פורסם במאגרים, 1.4.2014)).
8
9
10

אין מקום להיענות לתביעה לפיצוי בגין סרבנות האשה להתגרש :

11
12
13 .47 גם העתירה לחייב האשה בגין סרבנות גט דינה להידחות על הסף. ראשית, היה זה האיש
14 עצמו שטען כי הנישואין קתוליים וככאלה בלתי ניתנים להתרה. אכן כן, מעבר לחיבור הזוגי
15 באמצעות הסקרמנט-הטקס האמור לעיל, הרי שלפי האמונה הקתולית טקס הנישואין אינו
16 הפיך וגירושין אסורים בתכלית האיסור. הנישואין הם קשר רוחני ואלוהי שמטרתו להעמיד
17 צאצאים. התרת הנישואין יכולה להיעשות בהתקיים אחד מארבעה תנאים: אי קיום יחסים
18 בין בני הזוג, מחלת נפש, הידבקות במחלת מין והריון כתוצאה מניאוף. רוצה לומר, כי ללא
19 שהתקיימו התנאים האמורים, הרי אין האשה יכולה להיחשב "סרבנית גט".
20 עם זאת אין מניעה בקרב בני זוג קתולים, לערוך המרת דת "זמנית" ולהשתייך לזרם אחר
21 בנצרות ולפעול בהסכמה להתרת הנישואין ולאחר מכן צד שמעוניין שב לזרם הקתולי. אלא,
22 שמדובר אך ורק במהלך שנעשה בהסכמה של הצדדים ובית המשפט לענייני משפחה אינו
23 יכול לכפות אותו אף מקום שישנה סרבנות גט מתמשכת (עמ"ש (מחוזי חי') 45532-02-13
24 אלמוני נ' פלונית, ניתן ביום 20/6/13 ופורסם במאגרים)).
25

26 .48 זאת ועוד, האיש לא מיהר להגיש תביעה המצהירה על בטלות הנישואין ו/או להתרת
27 הנישואין. הגם שלדבריו הקרע אירע בשנת 2006, תביעתו להתרת הנישואין הוגשה רק
28 בשנת 2012. הוא העיד, כי ניסה להתגרש בדרכי נועם והעביר טיוטת הסכם גירושין אך נמנע
29 מהגשת תביעה לגירושין כיוון שיש לצדדים ילד משותף (ראה עדותו בישיבת 14/11/16).
30 ההתרשמות של בית המשפט היא כי האשה לא "כלאה" את האיש בקשר הנישואין ואם כן,
31 לא ברור מדוע לא "ניסה לברוח מהכלא" או "להשתחרר" ממנו 6 שנים עד שהגיש התביעה.
32 הרי סמוך לאחר הגשת התביעה ובמקביל עם ניהול ההליכים כאן הסכימה האשה להתיר
33 הנישואין מהאיש והנישואין הותרו. לא ניתן פסק דין בבית הדין הכנסייתי והתרת הנישואין
34 נעשתה לדברי האיש בשלב הסיכומים באותו בית דין. בהיעדר הליכים עד שנת 2012, ובשים

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 לב לטיב הקשר והנישואין והעילות לביטולם, אין מדובר כלל במקרה של סרבנות גט מצד
2 האשה היכולה להצדיק פיצוי. האיש גם לא הוכיח כלל, כי נפגעו סיכוייו להינשא מחדש.
3
- 4 49. לגבי טענות האיש לפגיעה במוניטין לא הובאה כל ראיה ו/או טענה של ממש מצדו ואף כאן
5 מדובר בטענה מן הפה אל החוץ. לא הוצגו פרטי השתכרותו במועדים הרלבנטיים ושינויים
6 בהם ו/או חוות דעת ו/או מסמכים אחרים היכולים להצביע על שינוי לרעה בהשתכרותו
7 וביכולת ההשתכרות של האיש, מאז הוגשו כנגדו תלונות במשטרה על ידי האשה בגדר הליך
8 הגירושין. אף לא הוגשה בקשה למנות מומחה בעניין זה.
9
- 10 50. אין ספק כי תביעת האיש, היא תביעה מוגזמת, מופרזת, מנופחת שלא רק חסרה בסיס
11 עובדתי ומשפטי, חסרה גם כל תימוכין לסכומים הנטענים בה.
12 לאור כל האמור והמפורט לעיל, אני דוחה על הסף את תביעתו הכספית של האיש על כל
13 רכיביה ומחייבו בתשלום הוצאות משפט לדוגמא לאשה בסך 20,000 ₪.
14
- 15 **ד. דיון בתביעה הרכושית של האשה:**
- 16
- 17 51. אפתח ואציין כי חלק מהדיון שהוקדש לניתוח טענות האיש בתביעתו הכספית כנגד אשתו
18 לשעבר יפה גם לתביעתה הרכושית. בכך מכוונים הדברים לטענת האיש לאיזון לא שוויוני
19 של כספים בשל "אשמה" של האשה בפקיעת הקשר אך גם מכוונים הדברים לטענות
20 האשה בדבר התחשבנות מתקופת הנישואין בגין חשבונות שכירות דירה, חלוקת
21 מיטלטלין (נדוניה, תכולת דירה, מימון רהיטים) או קבלת שוויים. על כן, מקום בו יאוזכרו
22 פריטי תביעה אלו ויידחו, ההסבר לכך נעוץ בפירוט שהובא למסגרת הדיון בתביעתו
23 הכספית של האיש.
24
- 25 52. נשוב ונזכיר, כי סעדי התביעה הרכושית שהגישה האשה היו במקור אלה:
26 מחצית מזכויות הדירה ב*** על כל הריהוט והציוד שבה הרשומה על שם אם האיש;
27 מחצית מכל המיטלטלין והכספים שנצברו על שם האיש;
28 חיוב האיש לשלם חלק מדמי השכירות בגין הדירה השכורה;
29 חיוב האיש בגין חלק מעלויות הריהוט;
30 חיוב האיש להעביר לה חפצים אישיים שונים;
31 מחצית ממוניטין אישי שצבר האיש במהלך הנישואין.
32
- 33 53. במסגרת ניהול ההליך, נזנח הסעד של מחצית מזכויות הדירה ב*** הרשומה על שם אמו
34 של האיש וטוב שכך. אני גם מקבל לגופם של דברים את טענות האיש, כי הדירה השייכת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 להורי האיש הייתה מוכנה בעת הנישואין ולא בוצעה בה כל השקעה או בה השבחה לאחר
2 הנישואין.
3
- 4 .54 אף את עתירתה של האשה למחצית מונויטין אישי של האיש, יש לדחות ; ראשית, הצדדים
5 הכירו כאשר האיש כבר היה עורך דין ועובד כשכיר במשרד עורכי דין. בהקשר זה לאור
6 מועד הקשר הקצר יחסית (2002 – עד חודש 10/2008 כפי שמועד הקרע נקבע על ידי בית
7 משפט זה), ולאור מועד הנישואין אין כל חלק או תרומה לקשר הנישואין למונויטין שצבר,
8 ככל שצבר, האיש בין אם במסגרת עריכת הדין ובין אם במסגרת לימודי ראיית חשבון
9 שאותם החל בשנת 2006. לא הובאה כל ראיה, כי הייתה עליה דרמטית בשכרו של האיש
10 במהלך תקופת השיתוף האמורה וכל הטענות שהועלו בהקשר זה, במסגרת התביעה
11 והסיכומים הן טענות חלשות ביותר וראוי היה שכלל לא יועלו. אציין, כי גם מבחינת
12 חקירת האיש והמסמכים שהוגשו ואף על יסוד הטענות של האשה לעניין השתכרותו, ברי כי
13 אין ולא היה כל מקום לעתור לקבלת הפרשי השתכרות שבין הצדדים ככל שהיו ו/או
14 לחלוקת מונויטין.
15
- 16 .55 **לעניין חיוב האיש בתשלום דמי שכירות** : טוענת האשה, כי אמנם חל קרע בחודש 10/2008,
17 אך כשנה ושמונה חודשים לאחר מכן, בחודש אפריל 2010, נעשה למעשה ניסיון לשיקום
18 החיים המשותפים. בגדרו של אותו ניסיון, שכרו הצדדים יחדיו דירה שכורה וריהטו אותה
19 ברהיטים חדשים. הם אף חיו בדירה זו לסירוגין יחד, נסעו לחו"ל פעם אחת יחדיו, אך
20 הניסיון לא צלח והם נפרדו, לאחר שלטענת האשה בחודש אוגוסט 2010 הכה אותה האיש
21 ועזב את הדירה. האשה צירפה נספח ב' לתצהירה שהוא חוזה שכירות עליו חתומים שני
22 הצדדים מול צד ג' ולשיתתה, על האיש לשלם 6,000 ₪ בגין חובו בדמי השכירות האמורים
23 (ראו גם סיכומיה). עמדת האיש היא כי שילם 36,883 ₪ הן לצורך שכירות והן לצורך
24 רכישת ריהוט (הדברים לא נסתרו בתצהירים או עדויות של הצדדים). הוא טוען, כי בעניין
25 הסכומים האמורים הציג נספחים ח'1-ח'2 בתצהירו של נסתרו על ידי האשה וכלל לא
26 הוכחשו והם גם פורטו בהליכים אחרים (הוצאה לפועל- מזונות). האיש הוסיף, כי באותה
27 תקופה חלו על הצדדים הוראות הסכם המזונות מחודש 4/2009 שנכרת ביניהם כך שלא
28 הייתה מוטלת עליו כל חובה לשאת בהוצאות נוספות על דמי המזונות המוסכמים. לדבריו
29 חתם אמנם על חוזה השכירות אך הדבר נעשה רק כדי להפיס דעת המשכיר כי "האשה לא
30 לבד בתמונה" (סעיף 50 לסיכומי האיש). האיש טוען, כי האשה משכה 7,900 ₪ מחשבון
31 חיסכון של בנם לצרכי רכישת הריהוט ועליה להשיבם לחשבון חיסכון זה.
32
- 33 .56 זה המקום לציין כי לכאורה מדובר בפלוגתא שהוכרעה חלקית במסגרת ההליך בלשכת
34 ההוצאה לפועל, בעניין ביצוע פסק הדין שאישר ההסכמות בין הצדדים מאפריל 2008

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

בסוגיית מזונות הקטין. כב' ראש ההוצאה לפועל קבעה מפורשות בהקשר זה את הדברים הבאים:

"החלק השני מתייחס לתשלום מזונות לתקופה 10/2010 - 3/2011 סך של 9,700 ₪ שהועברו לחשבון המשותף של הצדדים, למעט תשלום אחד של 1,800 ₪ ששולם ישירות לבית ספרו של הקטין (סעיף 8 לתצהיר). החלק השלישי מתייחס לתשלום 8,000 ₪ ששולמו על חשבון המזונות בחודש 8/2011 במסגרת המו"מ בין הצדדים עד להתחשבות מדוייקת (סעיף 19 לתצהיר). בתחילת הדיון הובהר כי אין מחלוקת כי הסך של 8,000 ₪ שולם. כאמור סכום זה אף הופחת מהחוב הנטען במסגרת הבקשה לביצוע. נותר להכריע בשאלות האחרות....
...דברי החייב לפיהם סבר כי בתשלום עבור הריהוט כיסה את חוב המזונות באופן הפוטר אותו מתשלום עתידי אינם מתיישבים עם העובדה כי המשיך לשלם מזונות לאחר מכן. בנוסף החייב לא ידע לומר מה יתרת הזכות לה טוען. כך שברי כי לא נערך תחשיב מדויק של מי מהצדדים ולא היתה הסכמה מפורשת כי כנגד תשלום סכום מסויים יהיה החייב פטור מהמשך תשלום מזונות....לא מצאתי כי הוכח שהזוכה הסכימה להמיר את חיוב המזונות בתשלומים דלעיל."
" (עמ' 4-5 להחלטת ראש ההוצאה לפועל מיום 21/7/12 בתיק 10-00065-11-8).

57. הנה כי כן, לא יכול האיש לטעון בהוצאה לפועל, כי שילם סכומים עבור הריהוט והשכירות ולטעון בהליך שלפניי כי אינו אמור לשלם. אני קובע איפוא, כי לפחות עד לתקופה בה האיש גר עם האשה הוא מחוייב היה לשאת במחצית דמי השכירות. חוזה השכירות הוא מאפריל 2010 והפרידה הייתה באוקטובר 2010 וחלקו של האיש צריך לעמוד על סך 6,000 ₪ בדיוק כפי שתבעה האשה. אלא שלא נסתרה טענת האיש כי העביר לאשה כ-36,000 ₪ באותה תקופה לצרכי ריהוט הדירה והשכירות. במצב דברים זה אני קובע כי האיש לא אמור לשלם לאשה סכומי כסף נוספים בגין תקופת מגורים משותפת בת מספר חודשים בלבד.

58. אף ביחס להוצאות ריהוט לא מצאתי מקום להידרש לתביעת האשה הן לאור כספים שלכאורה שילם האיש כאמור בטענותיו שהם גם על חשבון מזונות וגם על חשבון ריהוט והן נוכח העובדה שמדובר בסופו של יום בריהוט שנתר בידיה הבלעדיות של האשה ללא פירוק שיתוף בו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 אני מוצא לנכון לקבל עתירות האשה לקבל לידיה אך ורק המיטלטלין בעלי הערך הרגשי .59
2 שפורטו בסעיפים 12-14 לתצהירה של האשה. כאשר בעניין אלבומי תמונות, הצדדים יסרקו
3 האלבומים ו/או ישכפלו אם ניתן את התמונות כך שלכל אחד יהיה עותק, במידה והאיש
4 יחפוץ להותיר אצלו מזכרות מאלבומים כאמור.
5
6 בכל הנוגע ליתר הטענות של האשה בעניין מיטלטלין, איני מוצא מקום להידרש להן ו/או
7 לטענות שהן בגדר התחשבנות ביחס לשויים (שגם כך לאור חלוף הזמן נראה כי אפסי)
8 ובשים לב לעובדה שחלק מהם ניתנו במתנה לאיש (למשל לוח השחמט). הוא הדין לעניין
9 טענות האיש ביחס לכלי רכב, שעה שלא הובאו די נתונים לעניין השווי ונראה כי הצדדים
10 זנחו טענות איזון שווי בין כלי הרכב (וראה החקירות, הסיכומים ויתר כתבי הטענות).
11
12
13
14
15 **61. נותרנו עם לב המחלוקת בין הצדדים – כספים בחשבון הבנק המשותף:**
16
17 **61.1.** האשה טוענת, כי בחשבון בנק 298087 בסניף 726 בבנק הפועלים בנצרת על שם האיש היו
18 400,000 ₪ במועד הקובע ובחשבון בנק על שמה היו 116,000 ₪ במועד הקובע. על כן,
19 חלוקת הסכום לשניים בניכוי מה שקיבלה בשעתו ומה שנותר אצלה, מביא אותה לזכאות
20 לקבל 142,000 ₪ בתוספת הצמדה וריבית מאז 10/2008.
21
22 **61.2.** האיש טוען כי הסכום המדויק במועד הקובע בחשבון הבנק על שמו היה 392,488 ₪ אין
23 לכלול כל הסכומים בחשבון הבנק על שמו נכון למועד הקובע במסת הנכסים המשותפים,
24 שכן 47,000 ₪ היו פיצויי פיטורין שהופקדו באותו חשבון מלפני הנישואין וכך גם פקדון
25 מלפני הנישואין בסך 45,000 ₪. לכן הוא סבור שיש לראות בסכומים "נטו" כמשותפים והם
26 נאמדים בכ-321,953 ₪ (ראו סעיף 1 לתצהיר הרכוש של האיש). לדבריו מנגד החזיקה
27 האשה בפקדון בחשבון הבנק שלה בסך 125,000 ₪ במועד הקובע. אומר כבר כעת, כי יש
28 להתייחס לסכום שהיה קיים בכללותו בחשבון הבנק המשותף באוקטובר 2006 ללא
29 קיזוזים ו/או ניכויים כלשהם וכפי שעוד יומחש האיש עצמו הודה כי יתרת הכספים נכון
30 לאותה עת הייתה משותפת ללא כל הסתייגות ו/או ניכוי ו/או קיזוז של סכומים כלשהם
31 שהיו בחשבון ערב הנישואין.
32
33 **61.3.** שני הצדדים מסכימים שלא יאוזנו כספים בקרנות פנסיה או פוליסות ביטוח ויש להכריע
34 אך ורק בעניין היתרה האמורה של החשבון המשותף נכון למועד הקובע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1
2 61.4. הטיעון של האיש הוא, כי מדובר היה בחשבון פרטי שלו מלפני הנישואין שהוא החליט יחד
3 עם האשה לצרף אותה אליו כבעלים נוספים, "ביחד ו/או לחוד" וזאת בשנת 2004 (עמוד 17
4 שורה 23 לפרוטוקול מיום 3/4/14). עוד לדבריו, הצדדים התנהלו בחשבון זה עד אפריל
5 2006, לשם הפקידו משכורותיהם וביצעו משיכות עבור משק הבית ובחודש 4/06 היתרה
6 הגיעה לכדי 270,000 ₪ כאשר היו אלה כספים של שניהם מבחינת האופן שהאיש ראה את
7 הדברים ("לא עשיתי שום הפרדה יתרת החשבון. זה של שנינו" – עמ' 18 שורה 25
8 לפרוטוקול מיום 3/4/14).

9
10 מוסיף האיש, כי עם גילוי דבר הקשר האסור של האשה עם מאהבה הנטען, הקפואו
11 הצדדים את החשבון המשותף כך שכל פעולה תוכל להתבצע אך ורק בשתי חתימות וזאת
12 באפריל 2006. בחודש אוגוסט 2006 חילקו הצדדים לשיטת האיש, בהסכמה, את הכספים
13 ומאז חיו בהפרדה רכושית מוחלטת (שם בהמשך הפרוטוקול וכעולה מכל כתבי הטענות של
14 האיש). הוא מוסיף כי או אז הגיעו הצדדים להסכמה כי יחלקו היתרה שבחשבון כך
15 שהאשה תקבל 50,000 ₪ ואילו הוא, האיש, יקבל היתרה בסך 260,000 ₪. הצדדים חילקו
16 בפועל את התמורה הכספית האמורה ועל כן אין זכאות כיום לאשה לדרוש כספים מעבר
17 לאותה חלוקה.
18 כך היו הסבריו בעניין זה לפרוטוקול:

19
20 ת. אז אמרתי לה "גברתי נתתי לך את הכל, תמכתי בך לאורך שנים,
21 עכשיו שאני מגלה את הדברים האלה, לא יודע עם מי אני חי, אני
22 רוצה שתהיה הפרדה, שתצאי מהחשבון שלי, ואני רוצה לחשוב
23 מה לעשות" אז באתי אליה ואמרתי שאני דורש ממנה לצאת
24 מהחשבון, אז התובעת כמו אחרון הנוכלים נועלת אותי מהחשבון
25 שלי. אמרתי לה שאני הולך להעביר את הכסף. והיא הלכה כמו
26 אחרון, אמרתי לה שאני רוצה לחשוב מה אני עושה הלאה, אני
27 רוצה ריסט מאותה נקודת זמן ורוצה שהיא תצא מהחשבון, היא
28 הלכה ונעלה את החשבון. בתקופה הזאת הסתובבתי חודש מבלי
29 לגעת בחשבון שלי. לא הייתה לי אפשרות לעשות שימוש בחשבון
30 שלי, היא עשתה לי בושות בבנק שאני מייצג אותו כעורך דין."

31
32 ובהמשך:

33
34 "ש. ומה דעת לגבי טענת התובעת שזה היה בכפייה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 ת. זה לא נעשה בכפייה. לא עשיתי חישוב לבד, היא יודעת איך עושים.
2 וכאשר הגענו מבחינת ההתחשבנויות בינינו ואני שילמתי על כספים
3 מעבר למה שהיא קיבלה, אז זה נעשה ללא כפייה.
4 ש. אם נעשה פירוק שיתוף ממש אז מוסכם שמגיע לי חצי מהחשבון
5 ת. הסכמתי לשתף אותה לפי הנחות מסוימות. אם הייתי יודע מה
6 ההנחה, לא הייתי מתחתן איתה. לפי סעיף 8 לחוק יחסי מימון,
7 כאשר יש נסיבות מסוימות אפשר לשנות
8 ש. גם כאשר קובעים בפסקי דין שהיה ניאוף והיתה בגידה והיה אשם,
9 החלוקה לא משתנה. אז נלך לשנת 2006 נלך למה שהיה אז והיא
10 תקבל חצי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.
11 ת. הסכמנו לגבי החלוקה בפועל לאחר שהיא הייתה בעמדה מסוימת
12 שהרגישה לא טוב כלפיי. ולכן הסכמנו לגבי מה שהסכמנו. לא
13 לקחתי מהכספים האלה כסף שלא שייך לי. לקחנו את ההוצאות
14 וההכנסות ועשינו את החישובים וזאת החלוקה שהגענו אליה. היא
15 יודעת לעשות חישובים
16 ש. כל עוד הוא לא אושר כהסכם ממון ואתה מאשר שמה שהיה היה
17 בסיטואציה מאוד רגישה, אז נחזור לשנת 2006 למועד שאתה
18 אומר ותחצו את מה שהיה אז, עד היום תצמידו ותחלק...ו".
- 19 61.5 האשה טוענת, כי חלוקת הכספים האמורה והנטענת על ידי האיש לא הייתה סופית מחד
20 גיסא, ובנוסף לא הייתה מוסכמת אלא מוכתבת על ידו, מאידך גיסא. לדבריה, חפצה
21 בשלום בית ובשיקום החיים המשותפים והאיש שהיה נסער באותה עת לאור טענותיו ביחס
22 לקשריה עם גבר אחר התנה חזרתה לבית ושיקום הנישואין בהסכמתה לקבל רק חלק
23 מהכספים ולא מחציתם (ראה דברי הנתבע שניתן לראותם כהודיה בכך בסעיף 46
24 לסיכומיו). לדבריה, אין לראות בכך הסכמה מרצון טוב וחופשי אלא הסכמה שבכפייה. כך
25 היא תיארה את ההתרחשויות שהיו אותה עת בעניין חלוקת הכספים באופן ברור מאוד
26 מבחינתה אשר גם מקובל על בית המשפט יותר מגרסת האיש ומובא להלן רק חלק
27 מדבריה:
- 28
29 "ת. לא נפרדנו. אני זוכרת שישבתי בסניף של הבנק בעפולה, ואני
30 זוכרת שפתאום ראיתי העברת כספים 270,000 ₪ לחשבו הפרטי
31 של הנתבע במזרחי, התקשרתי למפקח הבנק, הוא עצר את העברה
32 שהיתה חד צדדית, ואז מאותו יום, החשבון נחסם והפך להיות
33 שתי חתימות. באותו יום, היו דיונים, שלי ושל הנתבע. ואז הנתבע
34 אמר לי שאם אני רוצה לחזור לבית, אז אני אקח רק 50,000 ₪
35 והוא יקח 220,000 ₪ זה תנאי לחזרתי הביתה, בתמליל כתוב
36 שהנתבע אמר שזה תנאי לחזרתי הביתה וזה כתוב בעמוד 10

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 בשורה 23 לתמליל שהוא הגיש. שלא ידעתי שמקליטים אותי. זה
2 היה ביוני 2006. כתוב "א.מ. אתה הצבת את זה כתנאי שאני לא
3 מסכימה עליו"

4 ש. אם הוא מציב לך תנאי לחזור הביתה, לא היית בבית
5 ת. אולי לחצי יום, שעה שעתיים, לא זכור לי לילה אחד שהייתי מחוץ
6 לבית

7 ש. אז הסיפור שסיפרת לבית המשפט עם החשבון, שהקפאת את
8 החשבון, כל הסיפור קשר לשאלה אם התנה את החזרה או לא
9 ת. זה היה מו"מ. זכור לי יומיומי שאני נמצאת בבית.. לא זכור לי
10 שהייתי יום אחד מחוץ לבית. זה מו"מ על חלוקת הכספים. ישנו
11 במשחקה, הוא אמר לי שמגיע לי 50,000 ₪ אמרתי לו שמגיע לי
12 יותר. אם מבחינת הנתבע זה הדרך לעשות פירוק שיתוף זה
13 רמאות שמשמש בה עורך דין, כי אני אמרתי במפורש שמה
14 שאני חושבת זה שלום בית, לא חושבת על כסף וגם בתמליל
15 שצרפתם כתוב שלא חשוב לי הכסף אלא חשוב לי שלום בית.
16 ואתה כעורך דין משתמש בזה, זה רמאות. אם עורך דין מתכנן
17 קדימה, שככה הוא יעשה את הפירוק שיתוף שהוא יקליט אותי
18 ויעשה את ההפרדה שיגיע יום הדין לגירושין שכבר יעשה חלוקת
19 כספים, זה רמאות. " (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 3/4/14).

20
21 ובהמשך:

22 " ת. אם זה מה שהחליט שיגיד לי. לא הבנתי ככה. הוא אמר לי "את
23 רוצה חיים משותפים את לוקחת 50,000 ₪".

24
25 ועוד בהמשך:

26 "...ת. הבנתי שמבחינתו זה בצע הכסף, הכסף חשוב לו יותר מהכל, אני
27 אישית מבינה, זה ההבנה שלי שפירוק שיתוף לא נעשה עכשיו,
28 גם לא חשבתי על המונחים האלה בזמנו, ואני גם יודעת בכלל
29 שאם מגיעים לגירושין מחלקים, לא חשבתי שזה חלוקת כספים
30 לגירושין. אם הייתי יודעת שזה הכוונה לא הייתי מוותרת על
31 הזכויות שלי. הוריי גידלו את הילד כל השנים.. " (עמ' 11-12
32 לפרוטוקול).

33 וכן:

34
35 "...ש. ככה פעלתם?"

36 ת. ככה עלי לעשות ככה, ואני כאישה טובה פעלתי ככה. גם רכבים
37 לרשום על בן זוג אחד, זה פירוק שיתוף? לא הבנתי את זה ככה,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 אם היה רוצה להבין ככה, היה מביא לאישור בית המשפט
2 ומאשרים את זה ובית המשפט היה שואל אם הבנתי את זה. זה
3 הבנתי כמנהלת מחלקה בבנק, היום, זה הבנתי. אני היום רואה את
4 זה כרמאות. ואם אתם לא מתביישים לראות זה כרמאות אז אוי
5 ואבוי לנו, אז כל בעל יעשה ככה הסכם שלום [בית]" (עמ' 12 שורות
6 (11-14

ושוב :

9 "...למרות שלא יכל לעשות עם הכסף, הסכמת על העברת כספים

10 ת. זה אונס, זה כפייה, זה לנצל.

11 ש. הסכמת?

12 ת. לא הסכמתי. הכריח אותי, כפה עלי, כי שלום הבית יותר חשוב לי

13 מהכסף

14 ש. אישרת את החלוקה

15 ת. הלכתי בעקבות מה שכפה עלי

16 ש. אישרת את החלוקה? את אישרת את החלוקה? כן או לא?

17 ת. ברגע שחילקנו את הכספים חתמנו, אז שנינו הסכמנו לזה. תוכל

18 להביא את המסמך. מה עומד מאחורי החתימה, בית המשפט יודע,

19 זה גניבת 270,000 ₪ פותח חשבון בנק, ומעביר לשם את הכסף את

20 כל הכסף שחשכנו. וגם כל כסף שהוריי חסכו אשר גידלו את הילד.

21 אלפי שקלים כל חודש" (עמ' 12-13 לפרוטוקול).

23 61.6 אם מרכזים הנתונים המספריים כאמור בהחלטת ביניים מיום 13/12/15 רואים, כי במועד

24 הקובע היו לצדדים בחשבונות הבנקים (משותף ושל האשה) סך כולל של 507,146 ₪.

25 בחלוקה שוויונית ולאחר איזון היתרות בשני החשבונות כל צד היה אמור לקבל 253,573 ₪.

26 האשה קיבלה מחשבון הבנק המשותף סך של 50,000 ₪ ונותרה עם יתרת הסכום בחשבונה

27 הפרטי (116,256 ₪). כך שהיא קיבלה בסה"כ 166,256 ₪.

28 האיש קיבל מהחשבון המשותף 260,000 ₪ ולא קיבל סכום כלשהו מחשבון הבנק של

29 האשה.

30 עינינו הרואות כי הפער הוא 87,317 ₪ שהאשה שהייתה אמורה לקבל (נומינלית) אילו

31 החלוקה הייתה שוויונית (166,256-253,573).

33 61.7 השאלה שבפני בית המשפט היא איפוא זו: האם יש לראות בחלוקת הכספים בשנת 2006

34 משום חלוקה סופית ומוסכמת ובמקרה שכזה אין זכאות כלשהי לאשה לקבל כספים

35 נוספים כיום, או שמא יש לראות בכך חלוקת כספים שאינה סופית /או שאינה מוסכמת על

36 האשה ועל כן זכאית היא היום להפרשים בסך של 87,317 ₪?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1
2 61.8. סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון קובע :

3 (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה –

4 פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני

5 הזוג, למעט –

6 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת

7 הנישואין;

8 (2) גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי, או גימלה

9 או פיצוי שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-הזוג בשל נזק גוף, או

10 מוות;

11 (3) נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוויים לא יאוזן ביניהם.

12
13 סעיף 6(א) לחוק קובע את דרך האיזון :

14 (א) לצורך איזון המשאבים לפי סעיף 5 יש לשום את נכסי כל אחד מבני הזוג,

15 פרט לנכסים שאין לאזן שווים; משווי הנכסים האמורים של כל בן-זוג יש

16 לנכות את סכום החובות המגיעים ממנו, למעט חובות בקשר לנכסים שאין

17 לאזן שווים.

18
19 61.9. לכלל החלוקה השוויונית של הרכוש נקבע בחוק יחסי ממון חריג מוגבל בהיקפו בסעיף 8,

20 המקנה לבית המשפט סמכות בשיקול-דעת, בהתקיים "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת",

21 לקבוע חריגים לכלל של חלוקה שוויונית בנכסים כדלקמן :

22 א. קביעת נכסים מסוימים ששוויים לא יאוזן (סעיף-משנה (1)),

23 ב. קביעת יחס חלוקה שונה (סעיף-משנה (2)),

24 ג. קביעת שווי הנכסים בהתאם למועד מוקדם יותר (סעיף-משנה (3)),

25 ד. עריכת האיזון לפי היקף הנכסים במועד מוקדם יותר (סעיף-משנה (4)).

26 סעיף 8 מפרט את סמכויותיו המיוחדות של בית המשפט, אך שותק בדבר אמות המידה

27 להפעלתן.

28
29 61.10. הפסיקה מורתנו, כי התשובה לשאלה צריכה להישען על תכלית חוק יחסי ממון, על

30 העקרונות העומדים בבסיסו ועל פרשנות סעיף 8 :

31
32 "המטרה הניצבת מול עיניו של הפרשן של הוראות חוק יחסי ממון היא

33 מימוש מטרתו של המחוקק ליצור איזון בין בני הזוג מתגרשים ולצמצם

34 את חוסר השוויון הגלום ביחסי ממון בין בני-זוג..." (ראו: בע"מ

35 7272/10 פלונית נ' פלוני (7.1.14, פורסם במאגרים)).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1
2 61.11. שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט בסעיף, נועד לשימוש **במקרים מיוחדים**, בהם ההסדר
3 הכללי בחוק עשוי להוביל לתוצאות שאינן רצויות ולאי צדק ברור. המטרה היא להגיע
4 לחלוקה שתקנה לכל אחד מבני הזוג שוויון הזדמנויות בחיים שלאחר הפירוד, כך שכל אחד
5 כשלעצמו יוכל לבנות את עתידו.
6
7 61.12. במקרה שלפני באתי לכלל קביעה, כי לא התקיימו נסיבות כלשהן המצדיקות איזון בלתי
8 שוויוני או שימוש בסעיף 8 לחוק יחסי ממון באופן שיתיר את חלוקת הכספים מאז 10/16
9 על כנה.
10
11 61.13. זה המקום לציין, כי אין כל ספק, כי חלוקת הכספים שבוצעה ב-10/2006 לא הייתה
12 שוויונית ואף נבעה ככל הנראה מהענשה של האיש את האשה בגין גילוי הנטען ביחס
13 לקשריה עם אותו פלמוני. כאמור בהרחבה ביתר חלקי פסק הדין אין מקום לגרוע
14 מזכויותיה ורכושה של האשה בשל בגידתה ו/או ניאופה ו/או בשל חשד של האיש כי עשתה
15 כן.
16
17 61.14. כן אינני מקבל טענת האיש, כי לראות בחלוקת הכספים משום הסכם הפרדת רכוש. הסכם
18 ממון יש לאשר לפי הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג התש"ל"ג – 1973. כאשר הצדדים
19 ערכו הסכם בעניין מזונות הילד הוא נערך בכתב (אושר באפריל 2009). חזקה על האיש כי
20 אם רצה בהסכם ממון סופי המאזן את המשאבים בין הצדדים באופן סופי ומוחלט היה
21 דואג לעשות כן בהסכם בכתב. אף אליבא דעדות האיש, היו הסכמים אחרים בעניין
22 התנהלות כלכלית וכספית לאחר 10/06 בין הצדדים והם לא הועלו על הכתב (ראה למשל
23 עדותו כי סוכם על התנהלות שוויונית מבחינת הוצאות משק הבית בתקופת השכירות,
24 הסכמה כי ישלם עבור שכירות וריהוט של הדירה ששכרה האשה וכיו"ב). כל אלה מלמדים,
25 כי אין מדובר "בהסכמה" הנטענת מ-10/06 כדי להוות הסכם ממון או הסכם אחר לעניין
26 איזון סופי של כספי אותו חשבון משותף.
27
28 61.15. לא מתקיים בנסיבות העניין גם הריג שבסעיף 5(א)(3) לחוק יחסי ממון ואין לראות
29 בחלוקת הכספים על פי סיכום בעל פה, משום הסכם בכתב בין הצדדים לאי איזון יתר כספי
30 החשבון.
31
32 61.16. בית המשפט מתרשם עוד, כי בנסיבות הכעס של האיש על האשה באותה עת כאשר מנגד
33 היא ביקשה לשמר היחסים ולהצילם בכל מחיר, ההסכמה שלה לקבל 50,000 ₪ בלבד
34 מהחשבון המשותף היתה בלית ברירה והיא נעשתה לפי הכתבה של האיש (אשר בעצמו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

- 1 מודה, כי זה היה לפי "דרישתו החד משמעית" וראו ס' 44 לסיכומי המשלימים). אין
2 לראות בכך הסכמה לאיזון משאבים סופי אלא לאיזון ביניים שעשו הצדדים, כאשר האישה
3 מצדה סברה כי ייתכן וישקמו היחסים ואכן בפועל נעשה ניסיון שכזה לשיקום בעקבות
4 חלוקת הכספים לפי התכתיב של האיש.
5
6 61.17. לאור כל האמור לעיל אני מקבל עמדת האשה בעניין זכאותה לקבלת הפרשי יתרות
7 מהחשבון המשותף ומחייב האיש לשלם לה ₪ 87,317 בתוספת הפרשי ריבית (בשיעור של
8 1% לשנה) והפרשי הצמדה מאז 10/2006 ועד היום).
9
10 **ה. סוף דבר:**
11
12 62. פסק דין זה יכול וחייב היה להתייטר אילו הצדדים היו מקבלים הצעות פשרה של בית
13 המשפט מתחילת ההליכים ולא עומדים על בירור ההליכים ובפרט מדובר על עמדת האיש,
14 שכן האשה כבר נכונה הייתה להסכים להצעה בשלבים מוקדמים של ההתדיינות.
15
16 63. התביעה הכספית של האיש היא תביעת סרק שגרמה נזקים קשים לאשה, הן בהיבט של
17 הוצאות משפט שנדרשה להן אך חמור מכך בהיבט של ההשפלה, הצורך להיכנס לפרטים
18 ציוריים ואינטימיים בדבר יחסיה עם צד ג', הצורך להעיד בעניין זה מעל דוכן העדים
19 ולהיחקר, חקירת אותו צד ג' וכיו"ב. ניתנו לאיש אינספור הזדמנויות למחוק התביעה ללא
20 צו להוצאות והוא עמד על בירורה. על כך ועל בזבוז הזמן השיפוטי יש לקבוע חיוב לדוגמא
21 בהוצאות משפט בסך 20,000₪ אשר יבטא גם את סלידת בית המשפט מהאופן בו נוהל
22 ההליך והכל כאמור לשווא. הדבר צריך גם לשמש תמרור ברור בפני בעלי הדין המנסים
23 להביא לבית המשפט תביעות ועתירות לסעדים כספיים בגין ניאוף וכיו"ב בניגוד למדיניות
24 השיפוטית שנקבעה בהלכה הפסוקה.
25
26 64. התביעה הרכושית של האשה מתקבלת באופן חלקי ביחס לזכותה לכספים מהחשבון
27 המשותף כאשר כל יתר פרטי התביעה נדחים. הסכום שנפסק (שגם האשה לא הסכימה
28 לקבלו כפשרה) ודחיית חלק נכבד מרכיבי התביעה מביאים אותי למסקנה, כי בגין תביעה זו
29 אין מקום לצו נוסף להוצאות בין הצדדים.
30
31 65. האיש מחוייב לשלם לאשה תוך 14 יום מהיום סך 114,452 ₪ (שהם 87,317 ₪ בתוספת
32 הפרשי ריבית (בשיעור של 1% לשנה) והפרשי הצמדה מאז 1/11/2006 ועד היום).
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 4046-05-12 ל.מ. א.מ. – תביעת האשה לאיזון משאבים
תמ"ש 42240-10-14 א.מ. נ. ל.מ. – תביעת האיש לפיצוי כספי

1 הצדדים מחוייבים עוד לפעול תוך 14 יום מהיום כאמור בסעיף 59 לפסק הדין בעניין
2 אלבומים, תמונות וכיו"ב פרטים עם ערך סנטימנטלי.

3

4 67. אני מחייב האיש להיגרע מחשבון הבנק /715/319111 תוך 14 ימים מהיום וקובע כי אף
5 אחד מהצדדים לא חב להשיב כספים לחשבון זה (המחלוקת לעניין 7,900 ₪) לאור האמור
6 בעמ' 6 להחלטת ראש ההוצאה לפועל מיום 21/7/12 הקובעת, כי האיש צריך לאפשר לה
7 למשוך מהחשבון האמור 7,900 ₪ לטובת חוב המזונות אחרת, קרן החוב תוגדל בהתאם.

8

9 המזכירות תמציא לצדדים ותסגור התיקים שבכותרת.
10 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.
11 ניתן היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

אסף זגורי, שופט
סגן הנשיא לענייני משפחה